

ЦВѢТЬ 5.

ЗДРАВООСЛОВІЕ.

СПОСОБЪ КЯКЪ ДЯ ЛѢЧИМЪ СЪДЯВНИЦЫ.

Има доста примѣри, да сж изъабванни отъ смърть чело-
вѣцы, кои-то сж за нѣколко бремѣ въ бодж-тѣ лежали.
Трѣба да са постараймы да изъадимы сѣдобенный изъ бо-
дж-тѣ по скоро, и да пазимы въ изъабжаніе-то да го
неповредимы нѣкакъ, да го съвлечемъ отъ сички-тѣ мѣ-
дрѣхи, а кое-то не може да са съвлече да го скжсамы
тѣмъ что да остане голъ. Имали негдѣ наблизо къща или
колика, то да са внесе, и право на земі-т-тѣ, на дѣскѣ,
или на одѣрѣ да са тѣри, но да мѣ не выси глава-та на
предѣ, слѣдъ това трѣба да обвиемъ доврѣ всичко-то
мѣ тѣло сж въланы или дрѣги какви да е дрѣхи. Не
има ли на близо къща, то онзи кои-то са при сѣдavnика
намѣрѣва може да съвлече свои-тѣ си дрѣхи и сж тѣхъ
да го покрые, но най напредъ трѣба да очисти сѣста-та,
носа и очы-тѣ мѣ отъ калъ-тѣ и нечистотѣ-тѣ. Слѣдъ
това трѣба да са земе подъ мышцѣ, така, что-то ли-
це-то мѣ да гледа къмъ земі-ж-тѣ и нѣколко пѣта да по-
гъбамы врата и гърды-тѣ мѣ на предѣ, и чело-то мѣ да
държимы сж рѣка, кога-то излиза бодж-тѣ отъ него. Мно-
зина мыслѣ-тѣ че е докро да пребжрѣтамы сѣдavnика и да
го държимы на горѣ сж крака-та, това не само че не е
добро, но може да мѣ докара и смърть ако е еще былъ
за изъабжаніе. Яко че има у сѣдavnика надежда за животъ,
то ще са познае тогачи кога-то излезне вода-та отъ не-

го. Тоба-та въ кои-ж-то са внесе не трѣбва да е твърдак топла, что-то тоба може да го вреди, най доврѣ е да по отворамы малко прозорцы-тѣ, да близа прѣсенъ въздухъ. Ако че може да са стопли на скоро водаж, то е най доврѣ да го кжпимы въ топаж водаж, но глаба-та мѣ да останба вамъ, слѣдъ тоба трѣбва да вджхамы презъ дѣста-та мѣ въздухъ въ тѣло-то мѣ, или съ пищалкж (масбрь, калмѣканъ отъ трѣстъ или цыблѣгж) или съ дѣста или съ дрѣго нѣчто. Слѣдъ кжпаніе-то, или ако и да не е мож-ло да стане то, трѣбва непрестанно да го трѣммы съ памѣчены крѣпы или съ метки четки, а повече плесницы-тѣ (табаны-тѣ) на крака-мѣ, отѣвѣнъ тоба трѣбва и да гледамы, за да бжде топло покрытъ съ на топлеваны дрѣх-хи. Колко-то е възможно да са продѣлавава непрестанно вджханіе-то на въздухъ въ тѣла-то мѣ; добро е, ако може да мѣ са даде клистиръ съ дѣханъ (тютюнъ) или и само съ топаж водаж въ кои-ж-то да има солъ растопена. Ако бждятъ мѣ отекали братни-тѣ жили, той часъ да мѣ са пѣсти крѣвж, и ако че не потече, то да са пази като са трѣммы не щели сама да потече.

Не помогнѣтъ ли сички тіа средства, тогази трѣбва да трѣммы тѣло-то съ пасаки и солъ, въ уста-та мѣ да дѣхамы дымъ отъ дѣханъ, около уши-тѣ и слѣпы-тѣ очи съ четкж да тжрками, да квасимъ платно съ лютж оцетъ и да мѣ тѣрѣммы подъ носа. Пригледамы ли най малый бѣлегъ на животъ, трѣбва да оставимы тѣхъ раз-дразнителни средства; помрѣдантъ ли мѣ дѣстни-тѣ или дрѣга нѣкож стаба, то има надежда за животъ; започене ли пѣлѣз-тъ (дѣмаръ-тъ на рѣкж-тж) да тѣпа, скоро ще да си отвори и очи-тѣ отъ тамъ на послѣ трѣбва да го предадемы на лѣкара.

ЗЯ ПРѢМРѢНЫ-ТѢ ОТЪ ВЪГЛѢЩЯ ИЛИ ОТЪ ДРУГИ ВРѢДИТЕЛЬНЫ ИСПЯРЕНІА.

Най първо трѣбва да отворимы врата-та и прозорцы-тѣ, и да изнесемъ при падналы на въздухъ, да мѣ съ-влечемы дрѣхи-тѣ и така да го слошимъ, а глаба-та мѣ да бѣде по горѣ отъ тѣло-то. Слѣди това да го прѣс-камы съ вода, и особито главъ-тѣ, да мѣ вѣжхваемы въз-духъ презъ уста-та. Немогатъ ли да са отворатъ уста-та-мѣ. то презъ носа съ уста или съ дрѣго нѣчто. Междѣ това трѣбва да го покрываемы съ топлы дрѣхи и съ съ чет-къ или съ дрѣги, каквы да е, кърпы да го трѣемы докѣ по сичко-то тѣло. Яко е отекло лице-то мѣ, то да мѣ са пѣстни крабъ на лице-то или на врата. Съ перце да са дразни изъ вѣтрѣ носа, и да мѣ са даде докѣрѣ кли-стиръ. — Яко мѣ не помогнѣтъ тѣзи средства, то да са икономисѣ както ѣдавника, сирѣчь, кѣпаніе; по агкы клистири ѣбываніе въ топлы дрѣхи и д. т.

Дойде ли на себе си и може да гѣлта, трѣбва да го поимъ съ оцетъ размѣсенъ съ вода, или да мѣ дабамы чай отъ матичина и слѣзи (камилакъ, ѣкрыліе, молоха).

ЗЯ ДѢЦА-ТЯ КОИ-ТО ВЪ РЯЖДАНІЕ-ТО СА ЪДЪШІВЯТЬ.

Дѣте-то което е было предъ само-то ражданіе живо, ако са роди на време-то си безъ да има никаквы келѣзы на животъ, нарича са ѣдѣшено. Причина-та на това злочестіе е таа, че или е шійкъ-тѣ мѣ е замотана съ пѣ-повъ-тѣ цыкѣлѣ, или отъ трѣдно то и мѣчитенно-то раж-даніе тѣврдѣ е стиснѣто, или въздушний каналъ е задрѣ-

стенѣ съ гжстѣ мокротѣ или азыкѣ-тѣ мѣ е прилѣпнѣлъ
 у нецѣ-то че не може да поема. Въ таквѣ слѣчкѣ трѣбва
 да са стараймы не забавно да отвърнимы причинѣ-тѣ на
 болѣсть-тѣ. Пжповѣ-тѣ цыблѣгѣ да развѣржимы, да о-
 чистимъ мокротѣ-тѣ съ палецѣ или съ перце съ масло нак-
 басено прилѣпнѣлый у нецѣ-то азыкѣ дѣ тѣрнимы на мѣ-
 сто-то мѣ и като разсѣкчемы пжповѣ-тѣ цыблѣгѣ да пѣс-
 нимы изъ не-ѣ до дѣлѣ лжжички крѣвь. Ако поискѣтѣ ое-
 стоаѣтельства-та, може да вѣдѣхѣамы вѣздѣхѣ въ гѣрло-то
 мѣ. и да оемывамы все-то мѣ тѣло съ вино и водѣ.

Комахѣй по той образѣ може да оживимы, и тѣзи
 кои-то сѣ ѣдѣшени на сѣнѣ отѣ притисваніе-то на майкѣ-
 тѣ. Я осокито ако мѣ пѣснимы крѣвь отѣ вратны-тѣ жи-
 лы или отѣ главѣ-тѣ и ржкѣ-тѣ, и да го тѣрнимы на
 чистѣ хладничакѣ вѣздѣхѣ.

ПРИБЯВЛѢНІЕ ЗА ДѢЦА-ТА.

Шомѣ са роди дѣте-то, то непременно трѣбва кака-
 та да разгледа добрѣ сичко-то мѣ тѣло, и да са поста-
 рае за редовно-то мѣ очистваніе, измываніе и побываніе.
 Что-то са слѣчва на временѣ, че глава-та въ тежко-то раж-
 даніе са понскрѣваѣба малко отѣ причинѣ-тѣ на тесный про-
 ходѣ. За това трѣбва да поправимъ главѣ-тѣ лекичко,
 и да ѣ-ѣ докарамы полека лека на мѣсто-то и; слѣдѣз това
 дѣте-то не трѣбва да са стага въ побываніе-то, но толко
 колко-то да мѣ са захѣбатѣ рѣцѣ-тѣ и крака-та. Я кога-
 то позадѣкне малко на снагѣ, то не трѣбва тогази и да го
 побывамы. Кога-то щемѣ да ги побывамы трѣбва да ги
 измывамы съ хладничкѣ водичѣ, за предпазваніе, да не
 бы отѣ пикочѣтѣ имѣ да са прорани-ѣтѣ долны-тѣ мѣста.
 Ако ли са пригледа; че са е протрѣло или подсѣкло междѣ

крака-та, то е полезно да са посыпе съ дребничакъ живи-
теленъ пращецъ когото казватъ лѣкари-тѣ плабѣнъ, или,
(Pulvis feminy Licopodii).

Около слѣдъ раждане-то майка-та трѣбва сама да
кърми дѣте-то си, что-то нейно-го млѣко слѣдъ ражда-
ние-то кѣба твърдѣ рѣдко като сыроватка, и има свойщи-
нѣ да слаби стомаха кое-то по онова време е много по-
лезно на дѣте-то; а когато дѣте-то са поддържа отъ дрѣ-
гѣ женѣ на коа-то млѣко-то са е счеснало, лишава са отъ
тѣзи ползѣ. Много майки, като са хванали а дѣть,
на товарбатъ слабий стомаха на дѣте-то съ кърмене отъ
кое-то линѣе дѣте-то. За това тѣ трѣбва да пахатъ, че
все по едно време да мѣ подаватъ гърдытѣ си.

За да добыва дѣте-то сила съ време, трѣбва майка-
та или подойка-та (гала) да обича работа-та, да отѣбѣва
мързела, и да не спи много, что-то все на едно мѣсто съ-
дѣние-то, мързела и много-то сѣнъ разбалатъ кърмѣтъ и
отслабватъ дѣте-то.

Кога-то дѣца-та наченбатъ вече да занасатъ по тежкѣ
хранѣ, много майки ги пѣщатъ безъ разбирѣ да адѣтъ
всакакѣ астіе, както млѣко, млинѣ сыране и д. т. Но
тѣ много покрѣкватъ въ това. Что-то отъ това на дѣца-
та малки-тѣ жилци са навѣхтватъ и задръстватъ са съ
крѣвь, киселина-та станѣ много въ стомаха и имѣ стан-
ѣ често злѣ, забждатъ глѣсты, и дрѣги болѣсти, както:
Сѣхотка, колики на гърчване на черѣ-та и силенѣ сѣр-
цоболѣ. И тѣ трѣбва да ги пазимы отъ млинобе, грахѣ,
бобѣ, отъ еднѣ кашѣ, отъ неспеченѣ хлѣбѣ; а по доврѣ
е да имѣ давамы похлѣбкы (хошавѣ) магна каша, градин-
ски зрѣли чисти овоциѣ и травы, младо месо, и дрѣкнѣ
прѣснѣ рыбѣ очистенѣ отъ косты.

Трѣбва да не тѣрамы дѣца-та близо до брата-та или
до прохорци-тѣ да ги не подѣхва хладѣ кога-то е попотѣно
обывото въ люлкѣ-тѣ. Что-то отслабѣ твърдѣ отъ това,

и като порасте доыва склонность къмъ простѣда. Да па-
зимы да ежде въ кѣши въздухъ-тѣ чистѣ, ако е лѣтѣ да
остѣарамы брата-та и прозорцы-тѣ, ако ли е зимѣ да
подпѣшамы собж-тѣ съ парж отъ оцѣтѣ изланѣ върхѣ
горещѣ кирпичѣ.

Не трѣкѣва да носимы дѣте-то все на еднѣ рѣжж, что-
то отъ това криво расте. Не трѣкѣва да го тѣрами съ люл-
кж-тѣ на спередѣ прозорцы-тѣ, да не мѣ свѣти отъ кѣмъ
едно-то око само, что-то така станѣва разногледно. Дрѣ-
хѣ-тѣ и обѣща-та мѣ не трѣкѣва да сѣ тѣкени.

Когато мѣ поихрастѣтѣ косъмцы-тѣ, и глава-та мѣ
не е вече гола; то трѣкѣва въ кѣши безъ шапкѣ да ходи;
и кога-то хване датичка, да го пѣшамы по често на дрора
за да сѣ приучѣ на Хладный въздухъ и отъ това сѣ
усилаѣа.

БЯДЗЯМЪ ЗА ВСАКА РИНА.

Възми добрѣ и чистѣ ракии-ж 100 драми сакжѣ 2
драми Ялой, Дарфирфирѣ, Шафранѣ, Камфора, Мѣрсафи,
нишадѣрѣ все по 2 драми; сѣбѣкай сички тѣхѣ ракоти
много на дрѣвно и ги тѣрни въ стѣкленѣ сѣдѣ съ ракии-ж-
тѣ, затѣли го добрѣ за да не оубѣтра. Олѣдѣ това
тѣрни го на слѣнце за 40 дни; ако ли че трѣкѣва за по
скоро и въ зимно време, тѣрни го по край огъна не тѣвр-
дѣ близо да стои 20 дни. Таѣ балсома очистѣва какѣва
да е рана, и не чистотѣ, и помаѣа на израстваніе-то на
зараѣо мѣсо.

За полѣж-тѣ на топла-та вода.

Человѣцы кои-то страдатѣ отъ несмылѣваніе-то на сто-

маха, и що иматъ адобити болѣсти, много е полезно да пий-хъ топла вода а не стѣдениъ; защото може по много да са пие, отмахва ада, предпазва камькъ-тъ и затвореніе-то на мокринъ-тъ. Я особито е полезна на подагристы-тък (кои-то ги боли-тъ крака-та.

РИЗНИ КЪЩНИ СРЕДСТВА.

За жжеволаъ.

I.

Яко е причина на болѣсть-тъ кѣфината жжевола, то възми на теглило колко-то двѣхърна ечемькъ съсканъ соль и толко пиперъ, размѣсни въ мѣданъ лъжичкъ, слѣдъ това истопи на свѣць-тъ също толко жьлтъ захаръ въ лъжицъ-тъ, и отъ това ще да стане масса отъ кои-ж-то масса тѣрни малко въ кѣфинъ-тъ на жжева, и щешъ да видишъ какъ ще престане болѣсть-тъ.

II.

Возми еднъ сѣхъ шикалкъ, размѣсни 1-ж на много кжсове и тѣрни еднѣ кжсче на жжева кой-то та боли. Болѣсть-та ще престане и щешъ да пригледашъ че шикалка-та е изваккала сичкъ-тъ нечистотъ и влажъ.

За кашлица.

Прѣсно млѣко съ четыри драми жьлтъ захаръ възвари доврѣ, и пий отъ него сътра вечеръ горещо по двѣ чаши.

За слаби очи.

Накбаси финъ помѣкъ въ рѣжанъ вода (гіюлъ сѣю) и

нощѣ го тѣрай на очы-тѣ си това го прави всакж вечерь до гдѣ-то ти отакне.

За опадваніе на кжсж-тж.

Нарѣжи еднж главж чьрвенж лѣкж на много кжсобе тѣрни 1-ж вж едно малко гърне и 1-ж залей съ 3 до 4 лажжици люгж ракии-ж, сечнѣ 1-ж стопли доврѣ на огънѣ; предж лаганіе на сънь накбаси доврѣ косж-тж си, срѣши 1-ж и си закради главж-тж доврѣ съ кжрпж.

За пжтници-тѣ, кои-то пжтѣватж рано, а особенно за стары-тѣ хора укрѣпително питіе.

Тѣрни вж еднж паницж жьлтжкж отж айце размѣси го съ малко млѣко и захарж, и като го разжкьрквашж доврѣ, налибай помалко еднж чашж ракии-ж. Това питіе е особито полезно вж влажно и хладно время.

ЗА КЯФЪ-ТО.

За хора-та кои-то много стоиж-тж на едно мѣсто, твърдѣ е полезно кафе-то съ млѣко, а особито на стары-тѣ. Но на онѣзи кои-то страдатж отж лдовити болѣсти, не е добро. Катж са прави ако и често, и като, са піе твърдѣ много, раздразва дава огънь, приноса жарж, и не дава сънь. Я като са піе умѣренно, тогази ускорѣва скраваніе-то на стомаха, препатствова на колица-та, умалѣва глабоколіе-то, възвышава дѣкателность-тж, и е жа добро на онѣзи кои-то чрезж малко теченіе на кръвь-тж често са затваратж.

по голѣмъ охотѣ къмъ аденіе, по много месо, и малѣко щѣтъ да докыжѣтъ, снчко що имъ е въ стомаха сѣрово, развалено и гнило, ще да са раздвои, и така много колѣсть ще са предвари.

Бѣлый лѣкъ, отъ кого-то не само множокъ свѣтно скъзцанъ трѣбва да са тѣра въ гѣшж-тѣ на говеда-та, но трѣбва еще и ноздрѣ-тѣ имъ съ него да са натрѣватѣ; и зимника имъ съ сѣмпорѣ да са кади.

Земѣ еднѣ лѣжницѣ чистѣ медѣ забвѣй го въ листѣ отъ зеліе за да не са разлѣй, кое-то дабай на говеда-та три недѣли, еднѣ подирѣ дрѣго, сѣкж недѣли-ж по еднѣ пѣтъ, сѣтринѣ, па са не кой отъ никакъвъ морѣ. Онзи кой-то е изнамѣрилъ това средство крѣмъ го е до смъртъ-тѣ си, всакъ годинѣ го употрекавалъ на говеда-та си, кои-то сж мѣ бѣле здрави и аки, ако и да сж на онока мѣсто, и тамъ на около говеда-та мрѣли редомъ отъ морѣ.

Гѣски за малко време да угоишѣ.

Замѣси отъ ичомано брашно тѣсто, и го тѣрни предъ тѣхъ нека аджѣтъ кога-то щѣтъ но кое-то трѣбва да имъ менѣвашѣ съ варенѣ обесѣ и водѣ, защо-то тѣзи променѣ тѣ твѣдѣ драго і-ж иматѣ и скоро са ѣгоаватѣ. Гжщо тѣи и патки-тѣ (юрдечки-тѣ) можѣтъ да са ѣгоиѣтъ, само трѣбва да има близо до тѣхъ кара.

Докѣрѣ вкѣсѣ да да дешѣ на вино-то.

На кѣре отъ 10 ведра, земѣ 20 драми карамфилѣ и толкова дарчинѣ (канела), тѣрни го съ еднѣ кисійкѣ въ вино-то, коѣто за да падне на дѣно-то взрѣи і-ж у нѣщо, отъ това докыба вино-то докѣрѣ вкѣсѣ; но трѣбва по често да го опыткашѣ, и като забѣлѣжишѣ че вино-то има давѣрѣ вкѣсѣ, то тогаба трѣбва да извадишѣ кисіи-ж-тѣ.

РАЗВЯДНО ВИНО ДЯ ПОПРЯВИШЪ.

Ако са коишъ да ти са не вкисни вино-то а ты го размжги при хладно время колкото можешъ, чрезъ това за 14 дение добыва кои-ж-тж си и гъби киселинж-тж. Ако ли мѣ не помогне това, а ты сгори отъ ложа пепель, тѣрни еднж шьпж въ еднж кисил-ж, окъси го въ вино-то не-премѣнно ще да са поправи. — Ако ли удара вино-то на плесенъ, то земе еднж вързопж тѣкашенъ чай, кого-то изсѣши на въздухъ и го окъси въ средж вино-то, но за да можешъ да направишъ това, трѣбва да го превържишъ и тежко нѣщо. Тѣзи листове остави въ него 24 сахатѣ. Ако ли удара еще на плесенъ, а ты дръжъ тѣзи листове въ него до тогава, до гдѣ-то да изчезне. Само трѣбва да пазишъ, за да не стои-жтж листове-тѣ много время въ вино-то, защото ще да мѣ превози-жтж мирижмж-тж си, за това е най добро по често да опитвашъ вино-го.

Средство да преобразишъ всако нухвилито вино въ добро.

Земе половинъ окж триг-ж, коа-то да е донесена отъ тамъ, гдѣ-то излахатъ добри-тѣ вина, и 1-ж тѣрни въ шесть оки вода, нека бри до тогава, до гдѣ са расгопи. Подиръ тѣрни половинъ окж ичемикъ въ тжзи вода, кой-то некабри съ триг-ж-тж, до гдѣ-то да са разцѣвне. Я подиръ това тѣрни половинъ окж медъ, ако е изврѣла много вода-та при варение-то, а ты тѣрни толкова, за да стане равно 6 оки, подиръ това прицѣди сичко-то презъ еднж чистж кърпж, и малѣй прицѣдена-та чорка въ бѣре отъ 50 оки вино. Повторителни-тѣ прови съ подтвърдили, че тжй направено вино добыва сжщый онзи вкъсж, отъ какво-то вино е донесена тригати.

Разваленъ оцетъ да поправишъ.

Земли дребнѣ тригѣ-ж, тѣрни 1-ж въ единѣ чашѣ въ лють оцетъ некаса въкисни; подирѣ го изхѣши на слънце и готѣрни въ разваленыи оцетъ.

Разваленъ тютюнъ да поправишъ.

Земни двѣ оки водаж, тѣрни въ ней-ж три шепи трешневи листіе, и го тѣрни на огъна нека бри доврѣ; подирѣ исхвърли онѣзи листове, и изхѣди водаж-тѣ, въ кой-ж-то сыпи малко ситнѣ соль. Съ тѣзи водаж накваши изрѣзанныи тютюти, и го притисни доврѣ въ единѣ сѣдах, но всякой день го превращай, да не наплесне, и пакѣ го притиснѣвай доврѣ. Съ този начинѣ не само че щешѣ да го поправишъ, но еще ще да има по доврѣ въкѣса и мирисѣ, нежели колко-то е ималъ отъ напредѣ.

Средство да не са въкисне малѣко; піеніе,
и еденіе.

Направи отъ дървенѣ пепель лѣга (лекшіа), силна была или слаба все едно, и като осетишъ, че нѣкоа отъ горѣ-опоманѣти-тѣ нѣща ще да са въкисне, а ты накапи нѣколко капки. Най доврѣ щешѣ да знаешъ доболно ли или много си тѣрнилѣ, ако го опыташъ.

Грахъ и сочиво отъ мѣшицы да опазишъ.

Бато сѣдкашъ и очистишъ това сочиво, тогава го омый въ стѣденѣ водаж, и го изхѣши на слънце. Всяка мѣшица коа-то са намѣрва въ него вѣга на вѣнь, а онази коа-то остане, неможе да са развѣе. Този начинѣ, пред-

почитатъ отъ онзи, что-то вари-жтъ граха въ вѣклъ водахъ, или го сѣшжтъ въ топлы пещы, зачто-то чрезъ това става неспособенъ за сѣканіе, а и мѣшци-тъ неможтъ да са очистатъ.

Развалено сырніе да поправишъ.

Налей вѣкло вино на силитра (гюверцелъ), кое-то ще начени да ври, и ты все налибай вино, до гдѣ-то са үтиши, подиръ накваси съ него нѣколко кесии, тѣрни въ тѣхъ сырніето, и го остави за 24 сахатѣ на хладно мѣсто, подиръ пакъ ги кваси и сырніето превращай; кое-то до то гава непреставай да правишъ, до гдѣ-то са поправи сырніето-то. Съвсѣмъ сѣхо и развалено сырніе, може съ този начинъ не само да са поправи, но и много сладко да стане.

Текателна или каква бы была, дрѣжъ водахъ да очистишъ.

Растопи 5 драми стипца въ топлъ водахъ, кое-то е доволна и на 200 оки водахъ, сыпи стипца-та въ ней, и доврѣк ѱ-ж размжти: Така ще наскоро да падне на дъно-то сичкій вѣклѣкъ, и подиръ два дни щешъ да имашъ вистрж и здравъ водахъ.

Средство да не са кжса прежда-та като тжкжтъ жени-тъ.

Тѣрни въ едно гърне неварено млѣкко, нека стои 48 сахата на хладно мѣсто, отъ кое-то ще да излезе сичката масть на млѣко-то на връха, и ще да стане на каймакъ, него подиръ така раскжсай да не остане на млѣко-то нѣколко, съ това млѣкко нека наквасатъ прежда-тъ, кое-

то ще да стане тѣй акъ, че нече са кѣса при тѣканіе-то; това сящо-то може да се прави и съ слабо платно, сирѣчь да го намокришъ съ мѣко, да го изцѣдишъ, сѣтѣ-да го изсѣшишъ и подиръ да го бѣлишъ.

Какъ да опазишъ сгжнати дѣрѣхи отъ молци.

Обѣси или тѣрни едно пѣрче отъ кедрово дѣрво въ за-твора гѣ-то ти са дѣрѣхи-тѣ, и така отъ осовита-та мѣ миризма никой момолецъ нече да доди.

Средство за измораваніе-то на мышки-тѣ
и на пѣхове-тѣ.

Мнозина тробатъ тѣзи животни съ стровы подк-басы, но зашто-то сѣ направени тѣзи отровы отъ мыше-моръ, прозбождатъ много злочести слѣчки, то щемы тѣка дѣрѣго средство, а безопасно: Размѣси сытенъ не угасенъ варъ съ шекеръ, и при онзи прашецъ. тѣрни единъ пли-такъ сѣдѣ съ водѣ. Този прашецъ съ радостъ адѣтъ и пѣхове-тѣ и мышки-тѣ, подиръ това добыватъ огънь и жаръ, тичатъ на водѣ-тѣ и пѣ-ятъ смѣръть-тѣ си.

За растеніе-то на овоціа-та да помогнешъ.

Трѣбва по често да мѣнешъ пѣна на дѣрвото съ чистѣ водѣ, кое-то можешъ да правишъ съ метал-тѣ.

За гженицы-тѣ по овоціа-та.

Тѣрни въ тиганъ жара и донесъ подъ всяко дѣрво, на кое-то са гженицы-тѣ, сыпи малко сѣбканъ сѣмпоръ, отъ кого-то на дима сички-тѣ щѣтъ да окапатъ, и презъ онѣхъ годинѣ ни единъ нече да са покаже. Зеліе-то мо-

жешъ да опазишъ отъ гхсеницы, като посѣжешъ около тж сж земі-ж, гдѣто е желіе-го, конопи, тѣ щжтж не само онези что сж са затекли да очистатж, но нито отъ странж щжтж да додѣтж нѣкои конопи-тѣ да посѣжешъ по 3 стжпки на широчинж.

Младо цвѣте да опазишъ отъ червен и отъ голеши.

Помажи сж перце всакж билница сж дървено масло, чакж до корена, и така неце да мѣ са приближи никаква вѣница, червен или мравіа. Зачто-то има твърдѣ малко вѣблечки, кои-то могатж да търпі-жтж масло-то, а на нѣкоя е вредителна и сама-га миризма.

Цвѣтіе чакж до зиміе прѣсно да държишъ.

Дай да ти направатж отъ коршѣмж единж ссждж, напълни го сж цвѣтіе що са разцвѣтѣва, кое-го трѣва сж най възможно предпазваніе да берешъ; на този ссждж, трѣва отъ коршѣмж захлѣпачка, която тжй да е залѣна, че презж неі-ж да не може да прокые нито вода. Около коршѣмненна ссждж трѣва да исплетешъ желѣзна жицж (тель) коа-то жа да не раждага, замажи і-ж сж масланж боі-ж (аала боі-ж) подирж вържи жа онжзи жицж (тель) вжже и го спѣсни въ геране, гдѣ-то да стои чакж до зимѣ когато ти потрѣва да го отворишъ, щешъ да намѣришъ, не само прѣсно цвѣтіе, като че е този часж охрано, но то има еце и твърдѣ акж и пріатнж миризма. Ако ли неможешъ да намѣришъ коршѣменж ссждж, а то можешъ да готѣришъ и въ прѣстѣнж (гниленж) ссждж, само трѣва тжй да го засмолиш отгорѣ да не може да прокые въ него нито въздухж нито вода. И ако ти е дръго да имашъ цѣлж зимж прѣсно цвѣтіе, а ти по много малки ссждѣве тѣрни, да ги ва-

дишъ единъ подиръ други, защо като са отвори единъ пжть, и го дѣхне въздѣхъ-тъ, тогава цвѣтъе-то само еце за нѣколко днитрае. Трѣба и това да забѣлѣжишъ, че само това цвѣтіе можешъ да тѣришъ за едно, кое-то въ едно време едно съ друго цвѣти, а не да мѣсишъ всемо и Пролѣтно цвѣтіе.

Окжпоцѣнни наприви отъ стѣкло като са счѣпатъ пакъ да гислѣпишъ.

Отрѣй въ вода Мастискъ (сакъсъ) но напредъ помажи съ перце отдѣлно краеве-тѣ на счѣнено-то стѣкло, кое-то цешъ да слѣпишъ, и остави го тжй да изсѣхне. Подиръ наднеси онѣзи краища, надъ огньъ отъ кюмюръ, да са растопи оноба помазваніе, и склопи и двѣ-тѣ страни точно еднъ съ другъ.

Оредство за чистаніе на оржжѣа, и други желѣзни наприви.

Оаприви отъ липово дѣрво цѣвъ, коа-то трѣбва да ежде тжй тънка, като хартіа за да са види презъ ней-ж слзице-то; въ тжзи цѣвъ налей масло и закачи на слзице; подолжи единъ чистъ ссѣдъ, въ кого-то ще да пробые масло-то презъ онѣзи цѣвъ. И тжй съ това масло чисти оржжѣа-та, и слободно подиръ нека киснѣтъ не цжтъ да раждаатъ.

Календаръ на време-то за селачанина.

Тѣрни въ едно гжрне окж или двѣ кисѣло млѣко, и го тѣрни на огнище-то, или на друго сигурно топло мѣсто.—Колко-то повѣло и корьасало пригледвашъ да е млѣко-то, то ще попостоянно, да ежде хѣбабо време, безъ джждъ, печенели да са стага корасваніе-то и да излѣзва сѣробат-

ка-та на горѣ, то непременно ще да бжде дъждъ колко-то по на горѣ излѣзва сѣрватка-та, то можешъ да са надѣ-
башъ по на дълго за дъждъ. Този календарь никакъ не
лъжи, при това можешъ да го изадешъ сѣкж вечерь ако
не щешъ да ти са изгѣки каймакъ-тъ и дрѣги да на-
пракишъ.

С М Ъ С Ъ.

УМНИ ИЗРЪЧЕНІА.

Аристидъ, като го попыталъ нѣкой си, на какво най
много трѣква да учимы дѣца-та; отговорилъ, на о-
нова, кое-то ще да имъ трѣква, и кое-то ще ги ползѣва
кога порастятъ.

Теокритъ рекълъ, на едного учителя кой-то слабо про-
читалъ. Защо не учишъ дѣца-та на Геометріи-ж? что-то
не знаи-ж отговорилъ той; че какъ ги учишъ на чтеніе, пов-
торилъ Теокритъ, когаго и да прочиташъ не знаешъ!

Сократъ като видѣлъ едно момче когаго а неучено,
ето, рекълъ, злато рече.

Диогенъ казвалъ че, человекы-тѣ са стараи-жтъ, а за
да живѣи-жтъ добръ не са стараи-жтъ.

Хрисиппа попытали зачто не са намѣса на граждан-
ски-тѣ работы? а той отговорилъ; чтото ако права до-
брины на человекы-тѣ ставамъ умраженъ, ако прабѣ-ж злины
на Бога ставамъ умраженъ.

Нѣкой селаченинъ дабалъ писмено жалѣх на Антипатра,
а той мѣ рекълъ, не имамъ време сега; недѣи пакъ и ца-
рѣва и отговорилъ селанинътъ кога-то не имашъ време.

Кочо Тракійскій Царъ, былъ страшенъ мучитель на Подданныцы-тѣ си: Нѣкой си отъ неговы-тѣ пріатели мѡре-кзла; Това е лѡдость а не царьбаніе. Я той отъговорилъ, истина, но тази моа-та лѡдость прави началницы-тѣ ми умни.

Демократъ рекзла, кой-то е сполѡчилъ зеть намѣрилъ сынъ; а кой-то не сполѡчилъ загубилъ дѡщери-ж.

Бдинъ когатъ лакедемонанинъ оженилъ дѡщери-ж си за сиромашъ; а като го попытали роднини-тѣ мѡ зашто прави така. Язъ рекзла, зехъ за зетъ тогози кои-то може да стане когатъ, а не кой-то може да стане сиромашъ.

Диогена като го укоравалъ нѣкой си че былъ сиромашъ, отъ говорилъ не съмъ видѣлъ никога да убѣсатъ нѣкого да сиромашъ-ж, но за лошашины мнозина.

Обычай отечество-то, общество-то и живѣй съ всякого въ любовь и согласіе.

Отечество-то е дѡрво, на кое-то ми сме корени и стебла; за да ежде дѡрво-то добро и кичесто трѣбва всякой коренъ да смѡчи влагъ отъ земе-та и всякой листъ въз-дѡхъ.

Кога-то тежка върхарка-та съ жито-то кое-то влачи една мравъа, той часъ дѡрва мравѡа са хватича да и по-могне.

Пчела-та цомъ види дѡргаркж-тж си притоварена, тича да и отнеме отъ товара.

Пази обычаа на мѣсто-то въ кое-то живѣешъ.

Старай са за общо-то добро, и пази реда на всяко нѣчто.

Отвѣгбай отъ зли-тѣ хора, нагледвай добры-тѣ и ненавиждай пороцы-тѣ.

Най безопасный пжть за да постигне нѣкой истинно-то благополѡчїе е правда-та.

Кой-то не има пари не трѣбва да има прищевки.

По добрък едно на ржж а не десатъ на обрыкж.

Кой-то има стъкленъ глабъ , не трѣбва да сѣ чѣка съ камъни-тѣ.

Кѣче, кое-то ближи пепела не го вѣрбай за брашно-то.

Кой-то дѣма какво-то ще, чѣвва какво-то не ще.

Свѣтѣлаж-тѣ и-ж грабва Прилѣпъ-тѣ, а не жѣкъ-тѣ (сѣчко рогачъ Базѣнакъ).

Всакій има таквѣжи старость, каквѣто си приготви на младость.

Яко е тежко на квачкъ-тѣ да мѣти, аица-та не станватъ пилета.

Не трѣбва да казвamy на коткъ-тѣ гдѣ стои астіе-то.

Тежко на кожа-та на силно и гнѣвно кѣче.

Само дѣца-та и безѣмни-тѣ, кога е день не размыслатъ че ще мрѣкне.

Списатаванъ време-то.

Како стане едно безъ пѣтно, десатъ го подираатъ.

Кой иска да събере много аѣзѣки, изѣшавъ дѣрво-то.

Аицица-та не станва пріатель съ не виннытѣ жѣчета за дѣрво, остѣвѣнъ за да са научи гдѣ имъ е легло-то.

Брешленъ-тѣ не са убива отъ пріателство убѣка, но за свое-то възлиханіе.

Птичка-та вие толко гнѣздо колко-то и трѣбва да си измѣти пиленца-та.

Коприва-та са не миреше, и тарлешъ-тѣ са не милва.

Кой-то расправа хорски-тѣ работы, по вѣкѣва свои-тѣ.

Кой-то ходи всакій день примѣненъ, сѣки часъ има вѣтні-ж съ шивеца.

Кой-то са отлага секимѣ скоро си сѣдира калпака.

Кой-то са вон отъ вѣрпчета-та да не сѣи просо.

Кой-то ти дава умъ вмѣсто да ти помогне не е добръ пріатель.

Кой-то прави както мравѣла-та лѣтѣ, не заемва зимѣ крашно.

Кой-то хвърля камък на възбогъ, връща са и го удава по главъ-тж.

Кой-то въ издѣзваніе-то отъ къщи, мисли онова което ще прави, кога са върни, работата-та мѣ е свършена.

СТОАНЪ И ДРАГАНКА.

Въ тъмнѣ вечерѣ-ж, страшна буря вѣлаше, и едъръ дъждъ са леаше, кога-то младъ Стоанъ отъ полбгара си отиваше къмъ село. На пъта срѣкшиж той селанкж-тж си Драганъ, възнъ отъ пъта, като са скиташе изъ тръзнака; немаше въ това мѣсто и време никой покровитель или защитникъ на невинность-та и-сѣ искреннѣ любовнѣ, възнъ отъ най малкж съблазнь, попыгъ и-ж цю и-ж е дотерало тж-дѣва въ това късно и начомерено време? Въ толкози гж-стж тъмнинѣ, съзри-тѣ и льцѣхъ въ очи-тѣ и, и та сѣ умиленъ гласъ мѣ отговори, че немилостива-та и мащижъ и-ж погнала ради загѣбениж-тж отъ дѣте-то и общъ и какъ не може догдѣ и-ж не намѣри . . . Стоанъ сѣ крайно сѣ жаленъ, безъ забавъ, промѣни пъта си, и тръгнж сѣ не-ж да търси общ-тж. Тѣ преминѣхъ и обиколихъ сички затѣлни и беднинни мѣста. и кога-то ханичаше тѣка тамѣ драки-тѣ късахъ облека-та мѣ, но до совѣсть-та мѣ нищо са недокачаше; измокри са и подъ мышцы но не промѣни ума си нито мѣ отмала прилѣжаніе-то сѣ което и-ж търсаше. Вѣтъръ силно донесе клѣканіе-то на обща-та край ъши-тѣ мѣ и той на въ часъ са намѣри близо при нея, помами и-ж при себе си, вдигнж и-ж на рамо и побѣде Драгана къмъ село. Каква радѣсть не усѣщаше сърдце-то мѣ като гледаше жално-то положеніе Драганино промѣнено? най честитъ денъ отъ живота си считаше този въ кой-то можа да завраши докро на Драганка, и да и-ж о-

дзлажи кога го види дрѹгъ пжть да го подарѹва съ драго-
ливно усмихваніе. Малко предъ средъ ноцъ сие овца-та отъ
рам'ѣн'ѣ-та си предъ Драканкина вратникъ, и са забърна
дома си доволнъ отъ себе си че направилъ добро дѣло.
Презъ ноцъ-тѹ морфей мѹ представи че Драгана за награ-
дъ на добро-то кое-то и сторилъ подарилъ мѹ сьрдце-то си
и окрече вѣчнѹ вѣрность и постоаннѹ любовъ. Драгана не
са забави на авѣ да мѹ направи сжцо-то, и крачный вѣ-
нецъ выде вѣнецъ на слава-та за добродѣтель-та мѹ.

П. Р. С.

НАМЪРЪННО-ТО БОГАТСТВО.

Семирамида поръчала надъ грока и да напишатъ това, на кого-то царя потрѣбватъ пари, да раскопае грока и да земе колко-то иска. Дарій раскопалъ грока, пари не намѣрилъ, но други писма ископалъ кои-то казвали така яко че не беше ловавъ челоуѣкъ, и не наситенъ на пари, не щеше да разкѣтвашъ жилища-та на мрътвы-тѣ.

Заплата на крѣвници-тѣ.

Помира Массагетска-та царица като повѣдила кира Персидскаго царя. и го заробила живъ, потопила го на долъ съ глабж-тѣ въ единъ сѣждъ пжленъ съ крѣвъ и др-мала. „Шій сега крѣвъ за кои-жто си былъ жеденъ.“

Умный въ гнѣва си.

Кочо царъ Тракійскій былъ природно гнѣвливъ лесно-раздражванъ, и строгъ мжчитель на слабги-тѣ си. Нѣкой странникъ мѣ донесълъ единъжъ прѣстенъ сѣждове тѣнки и леснострѣшаванни но изработенни чисто и нашерни и зацно. Той обдарилъ странника, и строшилъ сички-тѣ сѣждове за да не мжж, рѣкълъ, въ гнѣва си други-тѣ като ги трошжтѣ едно по едно.

Опазваніе на тайнж-тѣ.

Антигонъ царъ Македонскій, видѣлъ на сѣнь Митридата че жьне златж жатва, за това тѣрилъ на ума си да го убіе. Казалъ това на сына си Димитріа, но го заклеалъ да не убажда; а Димитрій като бжзълъ на странж

Митридата, и сѣ расхождахъ сѣ него край море-го, напи-
савъ сѣ копіе то си на пасака. Бѣгай Митридате! и той
като сѣ усѣтилъ побѣгнхъ.

Какъ смири Гократа Якивѣа добж-тѣ
гордость.

Като гледалъ Гократъ Якивѣа да че сѣ горди за ко-
гатство-го си и сѣ голѣмѣе за мюлкюбытѣ си, за-
беде го на едно мѣсто, гдѣ-то было окачено едно описаніе
(карта) на нѣкои-жъ земленнѣ обрѣжноть, и мѣ поръчалъ да
намѣри на него Яттикъ, той и-жъ намѣрилъ, и Гократъ поръ-
чалъ пакъ да намѣри и мюлкюве-тѣ си: но Якивѣадъ
сѣ отговорилъ че тѣ не сѣ писани никждѣ; кога е така,
реклъ Гократъ зашто сѣ голѣмѣешъ сѣ нѣчто кое-то не
сѣ счита него една часть земѣ-жтѣ.

Менекратова-та гордость и какъ мѣ сѣ при-
смѣ Филиппъ.

Яккаръ Менекратъ, до толко вѣ сѣ възгордилъ, что-
то наричаше себе си Богъ. Вднѣжъ писалъ на Македон-
скій царь Филиппа таквожъ писмо. Филиппъ Менекратъ
Богъ благополчнѣ быти. На кое-то Филиппъ отговорилъ.
Филиппъ Менекратъ зарабѣ быти.

Нѣкога Филиппъ правилъ голѣмо угощеніе; призовалъ
и него и мѣ приготвилъ особитъ высокъ столъ. Като до-
шелъ поканилъ го дасѣдне и тѣрналъ отпредѣ мѣ кадило
да го кади, а дрѣги-тѣ сѣднали да аджтѣ. Отъ най на-
предѣ сѣ въздържалъ, и сѣ радавѣ за почета что мѣ стрѣ-
батъ; чо слѣдѣ малко като го натиснѣ гладъ издаде го
че е человекъ а не Богъ что-то като не можѣ да дотърпи
скочи и си отиде сърдитъ и гладенъ.

Присмѣнено лѣкабство.

Филиппъ царь Французскій срѣкшна нѣкогда си єдного просака, кой-то искаше отъ него богатыя дары, за что-то мѣ былъ братъ. Царь-тъ сѣ засмѣ на това, и го попыта, какъ може това да бѣде? и отъ кого баща сѣ є родилъ. Просакъ отговори: Язы произхождамъ отъ Ядама, кой-то є баща на сички-тъкѣ чловѣцы. Като чѣ това царь-тъ каза на слѣги-тъкѣ си да мѣ дадѣтъ єдно докатоце. Но за что-то просакъ-тъ сѣ оплакваше, че това не є царска дарка, царь-тъ мѣ рече: Яко дадохъ азы на сички-тъкѣ Ядамовы братѣ по толкозѣ, трѣбваше да продамъ царство-то си, и мени или николко, или тѣврдѣк малко щеше да ми остане. Иди, приложи царь-тъ, при сички-тъкѣ си братѣ, и ако ти даде сѣки по толкозѣ, ще да ти сѣ нѣпзани торгова-та.

Хитрость на єдного слѣпца.

Єдинъ слѣпецъ ималъ 500 грошовцы, и ги заровилъ въ єдинъ ягълъ на гридина-та си, близосѣдѣ-тъ мѣ видѣлъ го, извадилъ ги и мѣ ги хѣлъ. Слепій като не си намѣрилъ парички-тъкѣ, тѣрилъ сѣмнѣніє на близосѣда си; но какъ да направи сега да си ги хѣмни на хѣдѣ? Отишелъ при него, и мѣ казалъ, дошелъ съмъ да ми дадешъ умъ, имамъ 1000 гроша, отъ кой-то половина-та сѣ скривти на безопасно мѣсто, и не знамъ сега, да ли да тѣри-ж и дрѣги-тъкѣ тамъ, или гдѣ да ги скрив-ж? — Близосѣдѣ-тъ мѣ го сѣбѣтѣвалъ да ги тѣри при оныя, и сѣзатѣкѣкъ скоро да тѣри открадѣнѣ-тъкѣ, сѣ надеждѣ да хѣме слѣдѣ малко и 1000 та. Но слѣпый като намѣри парички-тъкѣ си хѣ си ги, и като похѣлка близосѣда си рече мѣ. Кѣмче! слѣпый видѣк по хѣво отъ оногоба що има двѣ очи.

НЕУЧЕНЬИ Е КАМЬКЪ НЕЧУВСТВЕНЪ И НЕ Е ДО-
СТОЕНЪ ДА ЖИВЪЕ.

Діогенъ сѣвѣтоваше єдного благороднаго да проводи сына си въ училище—то да са навче философіи-ж. Той го попыта; кой-ж ползж ще земне сынъ ми отъ навка—та на философіа—та? Діогенъ отговори; когато са намѣри негдаѣ на сѣборъж, не ще коже нѣкои за него. Камькъ сѣди на камькъ. Гжщый философъ подканаше єдного пріателя за навка—та на философіа—та, той са отръчаше и казваше: не съмь спосоженъ за философіи-ж. Тжй като е, кажа Діогенъ, що ти трѣба да живѣешъ, ако сѣвѣмъ са не грыжишъ да живѣешъ право.

Распжденный простакъ.

Вдинъ момъкъ толтози неученъ, и тжй да речемъ безкниженъ, що—то єдвамъ знааше да пише има—то си, като са надѣваше на бащино—то си достоинство понска отъ цара Іосифа II. да мѣ даде єдинъ санъ достоенъ за него. Царь—тж не само що не мѣ са врене, но мѣ даде и запечатано писмо къмъ учителя на просто—то училище, което сѣдържаше твѣа дѣмь; Тойзи що носи настоаше—то нека са навчи онова кое—то учатъ начални—тѣ ученицы въ малко—то училище, за да са навчатъ и дрѣги що сж като него да искатъ санове, приди догдаѣ не сж са навчили да четжтж и да пишжтж право.

Благополѣчна Греца.

По слѣчаю Сократъ срешижж въ єдинъ тѣснъ улицъ Ксенофонта. И като гледаше момчето много красно и честно, препрече си толгжтж за да не замини. Като са спрѣ по-

пыта го Сократъ, гдѣ са продаватъ погрѣшни-тѣ за живѣнье-то? и като мѣ са отговорилъ за това на скоро, попыта го пакъ: гдѣ ставатъ доври-тѣ и почетни-тѣ чело-вѣци? и защо-то са умзлача; вжрви подирѣ ми, каза мѣ. Сократъ, и научи са. Отъ онова време Ксенофонтъ станъ Сократовъ ученикъ, и быде великъ и прочѣтъ чело-вѣкъ.

Человѣческій животъ са не плаща.

Олимпіада Александрова-та майка, принѣждаваше го единъ пѣтъ да убіе одного невиннаго, и мѣ казваше често; Смысли, сыне мой, какъ съмъ та държала ъ мѣсеца въ утробѣтъ си. И той отговори смисленно и благоговѣйно; Любезна майко! дръгъ заплаатъ искай отъ мене за това, защо чело-вѣческій животъ не са испѣвка съ никое благо-дѣланіе.

Царска Прощка.

Адрианъ Римскій царь въ сщувый день скиптръ-тъ на царство-то като взе, срешна одного отъ много време неприѣтела своего, и кмѣсто да мѣ отмести, съ тихъ гласъ мѣ рече: Отарва са защо-то станахъ царь.

Свѣткрый.

Мышки-тѣ съели на одного свѣткрца гащы-тѣ, той като ги видѣлъ, уплашилъ са и попыталъ Катона, какво ли зло предсказва таа слѣчка? не ще да е нахѣбаво това! а Катонъ мѣ рекълъ нема нищо кога-то съ мышкы-тѣ ижели гащы-тѣ, но ако вѣхъ гащы-тѣ ижели мышкы-тѣ, тогасъ не е на хѣбаво.

СВѢТЪ-ТЪ Е КОЛЕЛО.

Въ царствованіе-то на Василіа Македонца, Абдовикъ Краль Французскій, пороки едного отъ Анатолскитѣ Бейове, кой-то живѣ двѣ години рокъ въ Франца, и никой го не видѣ да са хасмѣе. Като са чѣдаше Краль-тъ за скъзменность-тъ на беа, окрече са да даде голѣмъ дарѣкъ сномъ кой-то ми каже че го е видѣлъ да са хасмѣе. Навъ сетнѣк единъ днъ са хасмѣе, като чѣ това краль-тъ, быкна и го попыта, за коа причина, толкось време като е былъ все умисленъ сега са хасмѣлъ? на коего Бей-тъ отговорилъ безъ страха; видѣхъ, о царю, колелата на колесница-та ти, какъ са обрацахъ лесно и завѣлежихъ, че тѣхна-та страна, цю еѣ отъ долъ въ каль-та, излезе отъ горѣ, и пакъ горна-та страна падна долъ, низко-то са дига, а високо-то пада. За тѣй като мыслѣхъ че по той начинъ са промѣнѣватъ и свѣтовни-тѣ работи, хасмѣхъ са зацо смѣтамъ, че какъ то отъ високо паднахъ низко, тѣй може и отъ тѣй ничтожно свое състояние да са дигнъ пакъ и да възлѣхъ на първо-то си достоинство. Тогази Краль-тъ цю сѣдѣше на свѣтла колесници поѣждитель, като тѣри на ума си и свое-то състояние, и промѣнѣваніе-то на честь-та (тѣхъ) отсѣди че е умненъ беа и отъ тогази го почиташе.

Мысли смърть-тъ, и ще са смириши.

Галадинъ великій владѣтель Вгипетски, като покори сичкій възтокъ и укои западъ? като поѣди Азіи-ж, и поклати сичкъ-тъ вселенъ съ матежа на войски-тѣ си, като гледаше че приелажавъ страшный часъ на смърть-тъ мѣ; порѣча като токо издѣхни, да покачатъ на едно копіе ризъ-тъ мѣ, и като і-ж разнасятъ нухъ сички-тѣ улици на града, да бика теллалина съ голѣмъ гласъ: Галадинъ,

вичь на Янатоль, овладатель на Яхїи-ж, и трепетъ на сички-тѣ народи, отъ сички-тѣ си побѣды, що добы въ конветѣк противъ неприятели-тѣ си, най сетнѣк като даба мѣсто на смърть-та, дрѣго нищо не зѣмба, съ себе си, отсвѣнъ тѣзи рижъ, съ коато ще да са покрѣе въ грока.

Дервишъ въ глѣбокомысліе.

Мостацемъ Билла, най сетный отъ Калифитѣ. Вдинъ день като са разхождалъ, на великолѣпна колесница съ многочисленны тѣлохранители, около столица-та си, при развалины-тѣ на нѣкой вѣтхъ храмъ пригледалъ едного вѣлокосста старца, кой-то държалъ нѣщо обло на колѣнкѣ-тѣ си, и го разгледвалъ съ голѣмо вниманіе. Глазнице-то было еще на Истока. Мостацемъ изминялъ, и са варналъ край развалины-тѣ пакъ, кога-то слѣзнице-то залѣзвало. Старецъ-тѣ сѣдѣлъ пакъ на онѣи мѣсто, и какъ-то отъ свѣтринь-та, съ таквози глѣбокомысліе разгледвалъ кзавото. Почѣднѣх отъ това непомръданіе, и като желаше да разбере причинъ-тѣ мѣ, Калифъ-тѣ слѣзълъ отъ колесницата, приелижилъ са при него и мѣ казалъ! „Какво правишъ ты? що е въ рѣцѣ-тѣ ти?... Боже мой! какво види-ж!... черепъ (гола кость отъ человѣческа глава)!“ — Старецъ-тѣ позналъ цара и мѣ отговори: „Величественный Господарь! гато изгрѣкаше зорница-та дойдохъ на това тихо и безмзлавно мѣсто — дойдохъ да са мол-ж Богѣ. Вракъ-тѣ ми въ каль-тѣ, въ праха на сѣсипны-тѣ на стѣпи този черепъ; гледамъ го, и не мож да познаи-ж; кой е былъ той: Дали на нѣкого преславна Калифа или на нѣкого като мене Сирромаха Дервишина.

Кадій.

Когато Ярапи-тѣ владѣли Испанїи-ж, единъ Калифъ

поискалъ да разпространи градини—тѣ си, и да съгради къщицѣ на една елижна тамо нивица коа—то была на една Сиромашка вдовица что не рачала да ѝ-ж продаде. Но Калифъ—тѣ или Министръ—тѣ мѣ превзелъ тѣзи малкѣ нивици и направил свѣтъ и всезлатъ палатъ. Сиромашка—та вдовица отиде и са оплака на кадїа. Подлогъ—тѣ (масла-хата) беше мѣченъ, но Кадїй, като беше добръ человекъ, станъ и отиде при Калифа, по онова време кога—то той съ двораны—тѣ си намѣрваше са въ новъ—тѣ палатъ. Кадїй носаше съ себа си единъ голѣмъ платникъ (човаль). Като са поклони на Калифа, помоли мѣ са да мѣ даде воли-ж да си напълни платника съ прѣтъ отъ градина—та мѣ, Калифъ—тѣ мѣ даде воли-ж; и като напълне Кадїа платника си продама на царя; за да си свърша работата моли-ж ти са да ми подигнешъ. Калифъ—тѣ са опытъва и намѣрва платника твърдѣ тежкѣ. Царю, каза тогасъ Кадїа—та, ако ти са видѣлъ този платникъ съ толкози прѣстичицѣ тежкѣ какъ щешъ можѣ да носишъ предъ Бога сичкѣ тѣзи земѣ-ж кои-жто си отнелъ отъ вдовицата? Калифъ—тѣ умиленъ отъ Ялегорїи—ж—тѣ, отдаде нивъ-тѣ на сиромашка—тѣ женѣ, като и подари и направених—тѣ къщицѣ съ сички—тѣ драгоценни нѣща что бѣхъ въ неѣ-ж.

Гладный Ярапинъ.

Вдинъ Ярапинъ загуби са въ единъ песковитъ пѣстынъ два дни не е ималъ нищо ни да ѣде ни да пїе, бѣше са уплашилъ да не умре отъ гладъ; до гдѣ-то най сетнѣ намѣри единъ кладенецъ, изъ кого—то пѣтници—тѣ поили камилы—тѣ си. Той пригледа на пасъка единъ малкѣ коженъ мѣхъ. „Благодарѣ-ж—те боже!“ рече той, като го подигни и опыта. „Това е, мысли-ж или форми, или орѣхи!“ Какъ щѣ да са на мѣ азъ и наслади-ж!“ въ тѣзи сладка надежда отвори мѣха, и като видѣ що има въ него,

вѣтна го, и пзленѣ отъ жалость побыкиж: „Ахъ! че-това е само Маргарецъ и пари.

И злѣганный діаволъ.

Ярапи-тѣ едно време разработили нивіа-та си. Діаволъ-тѣ дошелъ и имъ казалъ. Половина-та отъ скѣта сѣ стон на менѣ. И така искамъ да зема часть отъ доходу-тѣ ви. Но Ярапи-тѣ сж лѣкави. Зими, мѣ рекли, ако щешъ, что е въ земѣ-ж-тѣ часть-тѣ. Не, рекълъ діаволъ-тѣ, щж земѣ-ж кое-то е отъ горѣ. Ярапи-тѣ тогази посѣкали земны аѣлаки, и кога-то дошло време-то на браніе-то, тѣ зехъ отъ земѣ-ж-тѣ аѣлакитѣ, а діаволъ-тѣ не има какво дрѣго за земне отсѣкиж сѣхи листове. На дрѣгж-тѣ годниж діаволъ-тѣ разадосанъ выкаше; сега щж земж часть-тѣ на производѣ-тѣ коа-то е въ земѣ-ж-тѣ. Ярапи-тѣ тогази посѣкали ичмикъ и пшеницъ, и като дойде време-то на беридка-та, взехъ класове-тѣ, и за діавола останж слама-та.

Кой е діаволъ.

Вднѣжъ сѣ возалъ на калѣскж нѣкой си министрѣ (везирѣ) и отъ задѣ на калѣскж-тѣ стоалъ слѣга-та мѣ Ярапинѣ. Вдинѣ простѣ селанинѣ, кой то не былъ виждалъ никога Ярапинѣ, пришепналъ на дрѣгго одного гражда-нина кой-то сѣ слѣчилъ до него: „Господине! изгѣвени сми! видите ли на карѣца-та діавола!“ Я той мѣ отго-ворилъ: не кой сѣ Господине отъ него, то не е діаволъ, той е человекъ както и мы, отъ далечны-тѣ горецы предѣль (синоры) гдѣ-то непрестанно пече слѣнце-то че за това е и чернѣ. но отъ оногъ что сѣди въ калѣскж-тѣ, грѣеба да сѣ воимъ; той сега е сжщій діаволъ.

Настратинъ Ходжа.

Идаше отъ Иконіа на Цариградъ съ мѣле-то си. Като стагна въ Юскюдаръ, покачи се на една ораничка, за да мине отъ вѣдѣк. И кога-то стигна за да слезе отъ ораница-та, попыта канкѣна-та си що е длъженъ да плати. „Двѣ пари за тебе и двѣ за мѣле-то ти“ каза канкѣна. И какъ може това, каже Ходжа-та, да плати мѣле-то ми колко-то и дъж? — Така е чѣка обичай отварна канкѣй — „Тѣй като е, на ти още четири пари, Господине, и забеди ма назадъ.“

Слѣдъ малко, Настратинъ, минѣваше съ мѣле-то си пакъ на Юскюдаръ. Зрители-тѣ като го видѣхъ че се враца толко скоро отъ Цариградъ, чѣдѣше се, пытахъ го, що се варна бѣж да излезне? — „Пріатели имъ рече: не ми е годно да отхождамъ въ такъвъзи градъ, гдѣто мѣле-та-та иматъ еднакъ цѣнъ съ человекъ-тѣ.“

РАЗНОЦВѢТІЕ.

ПОЕЗІА

ИЗЪ ОССІАНА.

Оссіанъ былъ сынъ на Каледоніанскій царь Фингала, и живѣлъ, най право, въ краѣ на третій и въ начало-то на четвертый вѣкъ. Каледоніане-тѣ, жители на Сѣверна Шотландіа, имали комахай непрестаннѣ войнѣ или съезъ съсѣды-тѣ си, или съ Римляны-тѣ; Юначество-то было у тѣхъ най-първа добродѣтель. Барди-тѣ, сирѣчь Поети-тѣ на това время, прославали Фингала за тѣзи добродѣтель; и колко-то былъ слабенъ Фингалъ междѣ юнацы-тѣ, толко былъ слабенъ и сынъ его Оссіанъ, междѣ Каледоникитѣ пѣвцы.

Оссіанъ оплаква мрътвѣцы.

Дойде Уллинъ съ Ярфж-тѣ; и възпѣ намъ Ялиновѣ пѣсенъ. Язъ играхъ съ Уллина на Ярфж-тѣ и пѣаніе-то на скръзь та са нача

Р и н о.

Вѣтеръ-тѣ са утиши и дъждь-тѣ преминѣ; полденъ асенъ. Облацы-тѣ на небе-то са раздѣлихъ. По зеленитѣ хълмове тече непостоянно-то слънце. Хъбавѣ са рѣ-

ка-та на горы-тѣ, коа-то са стрѣми по камьнливж-тж долчинж. Сладо, рѣко, твое-то чвртеніе; но посладжкз гласз-тж, что чбвамз — гласз Ялиновж, сынз на пѣсны-тѣ, что оплакв мрътвы-тѣ. Побѣла-та мѡ глава са приклонила; зачврвили са слызиви-тѣ мѡ очи. Ялине, сыне на пѣсенъ-та! зачто си самз си на тихій хжамз? зачто е тжженз гласз-тж ти; като вѣтврж вж пѡстыни-ж-тж, като вжлма на удаленж врагж?

Я л п и н з.

Мои-тѣ слзи, о Рино! текжтж за смрѣлы-тѣ; гласз-тж ми възпѣва усопшы-тѣ. Големливж си ты на хжлма, прекрасенж междѡ сынове-тѣ на долчинж-тж. Ио ты щешж да паднешж както Морара, и надж грока ти ще сѣди кой-то ще тѣ оплакв. Хжлмове-тѣ цжтж да та забраватж; ажкз-тж ти ще да лежи вж стаи-ж-тж не напрегванж.

Бжржж веше ты, о Морарж! както сьрна пѡстынна, жжженж както огнѣнж метеорж. Гнѣвж-тж ти веше бѡра; ножж-тж ти на кой като свѣткавица вж поле. Гласз-тж ти приличаше на рѣкж отж порой предошла, и на гржмж по отдалеченни хжлмове. Множина паднахж подж ржкж-тж ти; изгори ги пламякж-тж на гнѣва-ти. Но аж, какж выкаше мирно чело-то ти. когда-то са забращаше отж войскж! Лице-то ти приличаше на слзнице слѣдж градѡшкж, като мѣсачко вж млчание-то на ношь-та; тихо като вода вжерна кога-то млжкне шѡмный вѣтврж.

Тѣсно сега жилище-то ти, тьмно мѣсто-то гдѣ-то живѣешж. Ож тры раскрача измѣрамж грока-ти, о ты, кой-то нѣкогда веше толко великж! четври камьни сж млхобиты главы останали сж єдиникій твой паматникж. Безлиственно-то дрьво и висока-та трава что шепне на вѣтвра, укжватж грока на силнаго Морара. Мораре! гдѣ твое-то голѣмство? Нѣмашж ты майка, сына си да оплакв. Нѣма

мома-та, любовни сълзи што пролива. Свършила са коа-то та е родила; паднала Морганова-та дъщеря.

Кой нае си толгж-тж си? коа глаба отъ старостъ е повѣклаа? кой очи отъ сълзи са зачървили? кой трепери на всякій раскрачъ? Татко ти, о Морара! кой-то е имѣла само тебе единчакъ. Той чблж за твои-ж-тж снаж въ коеве-тѣ, за распрснжты-тѣ врагове. Той чблж за Мораровж-тж слава; но зашто не чблж и за неговж-тж ранж? Пролыбай сълзи отъ Мораровж; но сынз ти не може да та чбе; крѣпжкж снжз-тж на мрътвы-тѣ; ниско тѣхно-то отъ прѣсть възглави. Не ще можк да чбе той гласа ти; не ще да стане отъ вька ти. Яхъ когда ще съмне въ гробовытѣ, и заспали-тѣ да са пробудатъ? Прощавай най юнакж отъ мъжје-тѣ. Прощавай повѣдитель въ поле-то! но поле-то вече не ще да та види, и мрачный лѣсж не ще да са освѣтли отъ вѣщбкание-то на твоє-то оражје. Не остави ты сынз. Пкъсь та ще опази има-то ти. Времена-та што иджтж щжтж да чби-жтж за тебе; щжтж чби-жтж они за паднала-го Морара.

Рино и Ялпийж прѣтели. Морара сынз Ялпиевж умрѣла отъ ранж-тж што полбчилж на войскж.

Смърть дабрина.

Сички-тѣ были тжжовни, но отъ сички-тѣ най-тж-женж Арминж въ здыха-жщій. Той възпомнилж смъртж тж на сына си, што, кѣ падналж въ дение-тѣ на младинж-тж си. Карморж, князь тж на Вкливий Галмалж, веше до юнака. Зашто Арминж въздышашж? каза той. Има ли прич. на да нареждашж? Пкъсь та и држкание-то на стрѣны-тѣ трѣба да драхнж-жтж и да веселж-жтж дѣшж-тж. Тѣ приличатъ на тнхж-тж мъгаж, коа-то, като са разди-га отъ езера-та, разлива са по кезмзлвнж-тж долчинж; цѣктове-тѣ са сж росж напхлантж. — Но слнще-то са за-

браща съ сила-тъ си, и мъгла-та изчезва. Защо си тж-женъ и скърженъ, Армине, повѣлитель на Горма, обыколен-нж-тъ съ море?

— Тжженъ съмъ азъ, и не е малка причина-та на мол-та скръжь. Карморъ ты не си изгубвалъ дщера хубавицъ. Живъ е Колгаръ мжжественный, жива Ённида, най-хубавата отъ мамы-тѣ. Цвѣти-жтъ вѣтви-тѣ на къща-та ти, Карморъ! но Арминъ е най-сѣтный отъ рода си. Мраченъ одрь-тъ ти о Дабро! крѣпкъкъ сьнътъ ти у гро-ва. Когда щешъ да са провѣдишъ ты съ пѣсны-тѣ си, съ твоа сладкій гласъ.

Бъчете Всенни вѣтрове, бѣче-те въ долчинъ-тъ, ечете рѣки планински! ечете вѣри въ мрака на мои-тѣ джубе! Авабай о мѣсць вѣдавый, авабай много пхти лице-то си ихъ распалены-тѣ облацы! докарай ми на паматъ онжн. ноць, въ кой-ж-то паднахъ сички-тѣ ми дѣца; кога-то падна сильный Ариндалъ, кога-то повѣнж либавъ-тъ Дабрж. Дабро, дще Дабро! прекрасна беше ты какво-то мѣсць на Фбра, вѣла като снѣгъ что пада, мила какво-то дыханіе-то на нѣженъ вѣтърчецъ. Крѣпкъкъ вѣлжкъ-тъ ти, Ариндоле! взрхо копіе-то ти въ поле-то. И твойтъ погледъ какъ мъгла на вълмы-тѣ, щитъ-тъ ти какъ чрвенъ облакъ въ вѣрж. Армаръ, на войскъ чѣтсв-ный, дойде да иска Дабринъ-тъ любовь. Не мѣ са та дълго противи. И радостна беше надежда-та на тѣхны-тѣ пріатели.

Братъ, сынъ одгаловъ, държалъ злокъ въ дѣшъ-тъ си: что-то братъ мѣ былъ увитъ отъ Армара. Той дошелъ въ дрѣхи за морски: Прекрасна была ладійка-та мѣ надъ вълмы-тѣ; косми-тѣ мѣ вѣли отъ старость: и важно-то мѣ чело спокойно. Най хубавице отъ жены-тѣ казалъ той — любезна дще Арминова! тамо на влнзо въ море-то, на еднж скалж высокъ, клонато дърво израсло, плодове-тѣ мѣ отъ далечъ твърдѣ са пригодни показ-

ватъ. Тамъ ожида армаръ Дабрж. Язъ дойдохъ за него въ-тъ любовницъ. — Она отишла и выкала армара. Само сынъ-тъ на скалы-тѣ (отъзыбаніе-го на стѣны-тѣ) и отговаралъ. Армаръ любезный, милый армаръ! Зачто ма съ страхъ ты мжчишъ? Чѣвай, сыне Арнартовъ, чѣвай! Дабра та зове. Злобный братъ съез смѣхъ са удалчилъ; она съ гласъ гримливъ, каша си и брата си выкала. Армине! и Ириндале! вы неизбавляте Дабрж.

Гласъ-тъ и са прехъ море-го пренеслъ. Сынъ ми Ириндалъ, хълама прекалилъ, натоваренъ съ довыкъ отъ ловъ. На плещы-тѣ мѣ стрѣли дрзикали. Въ ржжж-тъ мѣ былъ ажжъ, и петъ ужьлти песобе тичали слѣдъ него. Той видѣлъ на берега лютаго брата, хванжалъ и свръзалъ го съ дубелы ремьни у джез. Съ стентеніе напхалилъ той въздѣха — Ириндалъ скданжалъ въ черника си, и пѣва за дабрж. Армаръ дошелъ разгнѣвенъ, и пѣсалъ стрѣлъ перната — Та завранчала и са хави въ сьрдце-то ти, о Ириндале, сыне мой! ты умрѣ въмѣсто брата Злодѣка. Черникъ-тъ са възпрѣлъ. Ириндалъ паджалъ на каменный ерѣгъ, и умрѣлъ. Какво чѣбствѣваше ты, о дабра, когда-то твой-тѣ нохъ са обликахъ отъ братовъ-тъ ти кривъ? Черникъ-тъ са развилъ у камька. Армаръ са хвърлилъ въ море-то или да помогне на свои-ж-тъ дабрж, или да умрѣ. Той часъ сильный вѣтъръ размжтилъ възмы-тѣ. Армаръ потхналъ и оганалъ въ море-го.

Сама на островъ каменный умыванъ отъ възмы-тѣ. Хленчеше дщера ми. Какво да правъ азъ нейный отецъ? Цѣлъ ноцъ стоахъ на берега, и гледахъ ъ-ж при вѣдаво-то грѣканіе на мѣсачинъ-тъ. Цѣлъ ноцъ чѣбахъ пиевка и. Силно шѣмтеше вѣрный вѣтъръ; силно са ленше дѣждъ-тъ поржта. Преду хоры гласъ-тъ и отслабнж. Той умираше както умира вечерній вѣтрецъ въ трѣвж-тъ по камьны-тѣ. Дабра изноренна-та отъ скърѣвъ свърши, жибота си, и остави Армине, тебе самичакъ. Исчезла сила-та ми въ бою-

вы-тѣ; исчезла гордость-та ми междѣ момы-тѣ. Кога-то шбматѣ вѣри-тѣ, и сѣверный вѣтѣръ раздвига вѣлмы-тѣ, сѣдѣ-ж на берега и гледамѣ на гивеланж-тѣ скалѣ. Тѣженѣ съмѣ азѣ о Карморѣ! и не е малка причина-та на скѣрѣ-тѣ ми.

Оссіанѣ говори за себе си.

Сички-тѣ позахвалали на пѣканіе-то. Но старость-та таготи сега азѣка ми, и дѣша-та ми повѣнала. На временѣ ми са ававатѣ дѣхове-тѣ на карды-тѣ, и ма на-бчаватѣ на пріятны-тѣ си пѣсны. Но слабѣй памать-та на дѣшж-тѣ ми. Чѣкамѣ гласа на години-тѣ си, тѣ пре-минѣватѣ и дѣматѣ: зашто пѣе оссіанѣ? скоро ще той да лежи въ тесный домѣ, и никой изѣ карды-тѣ не ще да възпѣе славѣ-тѣ мѣ. — Течете, течете мрачны години, вы съ себе си радость не принасаете. Открѣйте гробѣ на оссіана, что-то сила-та мѣ исчезнала. Почиватѣ вече сички-тѣ синове на пѣснѣ-та. Останалѣ само мой гласѣ при-личанѣ на славо-то вѣканіе, кое-то слѣдѣ вѣрѣ-тѣ и вѣ-тѣрове-тѣ ѣединенно въздиша на обыколеннѣ-тѣ съ море скалѣ. Тамѣ шепне мрачный мѣхѣ, и одалеченный мореплаватѣль види люлеаніе-то на дѣвѣа-та.

ЗАВРЯЩАНІЕ НА ОТВѢТІЯ,

Както при пролѣтъ, прелѣтна-та птичка са завръща да нагледа сѣтѣрова и гнѣздо-то си, така са завращамѣ азѣ къмѣ тебе вашино мѣа, да дирѣ-ж изчезналыи свѣтъ на дѣтински-тѣ си дене.

„Отѣ това время какѣ оставихѣ азѣ обичны-тѣ брего-ве, преплѣвахѣ много морета, преживѣхѣ много тѣжовни

години. Често въ удаленны-тѣ краища, случаше ми се да вѣдѣхъ радости, но и часто проливахъ слезы горечи.

„Вѣто азъ съ вѣрихъ, изново видѣхъ тѣхъ кѣши, гдѣ-то была моа-та лючица: щѣ да поуха вѣ азъ васъ, залива, вѣламы поле и стѣни васъ свѣтъ на мнѣхъ-тѣ мои дни.

„Вѣ не сте съ измѣнили. На тѣа долина стѣи сѣщѣ-то зелено дѣрво и сѣщѣ-та пѣсень огласава горы-тѣ и вѣхъ дѣхъ.

дѣтки-тѣ вѣламы както пѣрвѣхъ игра-хъ съ вѣки, и вѣхъ-тѣ на островы-тѣ съ отговара на вѣсѣлы-тѣ момчѣшки вѣкѣ.

„Вѣичко като пѣрвѣхъ. Но азъ вѣче не съмъ тѣи что вѣхъ, о мила моа бащино! чѣло-то ми побѣдѣхъ, сѣрдѣце-то ми захвана по тихѣ да тѣпа, и радость-та ми погасѣхъ.

„Азъ вѣче не ѹмѣхъ да оцѣнавамъ вѣички-тѣ красоти на тѣои-тѣ картини, вѣички-тѣ хѣбѣсти на тѣои-тѣ дѣрвы: азъ вѣче не развѣрамъ, нѣто чѣртеніе-то на тѣои-тѣ чѣчѣри, нѣто азъка на тѣои-тѣ цѣкѣтѣ.

„Азъ станахъ глѣхъ кѣмъ хѣбѣка на вѣесны-тѣ вѣрофы, что съ отдаваше вѣ плакнаніе-то на тѣои-тѣ вѣламы, и погледѣ-тѣ ми не вѣди вѣче плѣсканіе-то на вѣилфы-тѣ по хѣламовы-тѣ и дѣки-тѣ.

„Кѣга-то тѣа оставѣхъ азъ вѣхъ кѣгатѣ... кѣгатѣ, пѣленѣ съ надежды! азъ вѣхъ съ сѣе си изъ подѣ свѣты-тѣ тѣои свѣнки толѣо мѣсли свѣтѣливи като златѣ.

„Азъ вѣхъ съ сѣе си вѣспѣминаніе за тѣои-тѣ краѣни прѣлѣтѣни дни, за спѣкойствіе-то на тѣои-тѣ сѣла. Отѣ дѣктинство-то ми, тѣои-тѣ дѣври гѣнин ма сѣкѣна-вахъ съ кѣвиліе-тѣ си.

„А сѣга, какѣо донасамъ азъ отѣ стѣраны далѣчны? старинѣ, коано сѣрдѣце, и желаніе на смѣрѣть-тѣ.

„Не исѣамъ азъ отѣ тѣе, о мила бащино, захѣщаніе на сѣчки-тѣ ми захѣбѣ. Дѣи ми само грѣбъ подѣ вѣтѣ-

вы-тѣ на твои-тѣ тополы, на края до чуртаный избори.

„Тамъ шж ауж да спи-ж подъ вѣрный твой покрывъ
до дна, кога-то шж вискрених на новъ животъ.

НА СЪРДЦѢ-ТО.

Спи, вѣдно сърчице, почивай спи.

Какво-тѣ си искало, и любило

На този свѣтъ за него захрави.

Надежди да нь ти развали-жтѣ покол,

Да не поплашатѣ твоа сзнь мечтанъа.

Защо за вжджше размышляшъ ты?

Какво отъ него са надавашъ!

За раны-тѣ си ли цѣлительно растѣнье?

Горкана си! а не мысли.

Не! рѣжа-га на твой животъ уврѣлена:

Цвѣтъ-тѣ цѣлитель-тѣ ти въ сзнно селище.

Поспи, като лале строшено тѣ вѣтъриъ,

Поспи, като сърна ударена сжсъ копые.

Зачто жалѣшъ за миналы-тѣ дни?

Зачто ли поманибвашъ предни-ж-тѣ си честь?

На цвѣтны-тѣ животни дни, на радоститѣ

Ведно да угаснѣтъ отредено.

И чеке еѣ дадени радостни и свѣтелъ Май

Но дадени были не за докрай;

Сѣга не ще намѣришъ въ зимнъ тъмнинъ

Зари-ж отъ ликаво-то мѣ блещѣканіе.

И ты сърдце, знало си что е за честь!

Земла-га зеленѣла, птички-тѣ сж пѣли,

Любовный твой храмъ еѣ пилъ съ благовоныа.

Какбо? да ль помнишъ ты сваты-тѣ си цѣлѣвки,

Что си ги отъ напрѣшъ узнанъано?

Какво? Да ли помнишз ты и тѣй сърце огнано,
 Кое-то та е родомз дирило.
 И младж-тж момж сѣсз нейнж-тж цѣлѣвкж?
 Вж тѣсз дни на погледы-тѣ и сѣсз погледз четоухз,
 И мысль-та ми вж мысли-тѣ и сѣ сгледѣва;
 Тогась ты, О сърдце. недремаше
 Бега пакж сичко забрѣви й заспи.

ОПОМЕНЪ.

На западз слънце-то трепти, едва гори,
 И вж огнени възмы маждѣ;
 Съмысленз мѣсѣцз-тж занича презз гори
 Отрѣи-тѣ си какж вѣтрѣ лѣе.
 Заспало все, и пѣсти рѣчни брегове;
 Вдѣамз е тѣтж като чѣрти-жтж води-тѣ,
 И вѣтрѣ-тж като люлѣй горы-тѣ
 И шапни сж листове.
 Самз тѣка по разсѣчканы-тѣ камъни
 на тѣсз огромнж-тж направж
 Пълзи-ж, и мѣрка ми сѣ междѣ тѣмнини
 Слѣда отж минѣла-та слава;
 Съсыпани стѣни, обрасли трапица,
 Палати срдѣтени сж земѣ-ж-тж срдѣтени,
 Твърдини мѣховити, църкви запѣстени,
 Съ зарыти гробица.
 Вбрѣдз тишина, мѣлчанѣ мрътко вж тѣ мѣста
 Вдѣамз едно възпомянѣ
 Живѣй, и ма вгледѣва вж сладостнж мечтж
 За да пригледѣамз сѣсз мѣлчанѣ.
 Тамз, тамз, кждѣ-то е обрасло сж вѣранакж,
 Гдѣ вѣтрѣ-тж люлѣй пѣсталж-тж коприж

Гдѣ мѣсяцъ-тѣ насиламъ жары-тѣ си впиба

Подъ дренный камынакъ;

Тамъ нѣкога Юнакъ отъ битви уморенъ

Въ дома отъ старинъ оставалъ.

Испрашалъ сына си на бой, и обо дренъ

Свои-жъ саби-ж-тѣ мѣ подавалъ.

И този вечеръ, о свѣтликаба лѣна!

Бѣда ли, ихъ подъ тьменъ облакъ са подавашъ,

Блѣдавъ, меланхолнъ, скъренъ свѣтлинъ,

Съ жары тѣжовны, околъ мене распылавашъ.

Погрѣй... что гаснешъ въ вѣтровы-тѣ гажинны,

Не видишъ ли? очи отъ тебе ахъ не снемамъ!

Предъ тебе оплаквамъ тѣжны-тѣ си младины,

И отсвѣнъ тебе утѣхъ дрѣгъ нѣмамъ.

Самичакъ тѣкъ, на голы камыни стѣны,

Навѣртамъ са по мѣх-обрасли развалини.

Умысленъ; ахъ тѣкъ има въ тѣзи сѣспни

Отъ дирки-тѣ на старо-славны години.

Разжжкани-тѣ камыни по трапица,

Сравнени-тѣ палати, съ травъ и прѣсть покрѣги,

Яхъ кашини подражѣкамъ гробица

Тѣдѣсь да съ неужайно жарыти.

Мзлчатъ, не даватъ гласъ нѣми-тѣ камыни,

И вѣтъръ-тѣ като развѣва горска шѣмъ

Рѣчь ти не произносъ; но отъ старини

Вспоминанье тѣкъ живѣй и тихо дѣма:

Тамъ, тамъ кждѣтъ протакатъ свои-тѣ вѣрхове,

Высоко по стѣменный горизонтъ небесный,

Оголенни отъ славъ-гъ си хѣлмове.

Надъ вѣтровы-тѣ лакатѣшки прѣдѣсни;

Тамъ нѣкога си на обкиченъ съ славъ тронъ,

Отъ скриптръ на ржцѣ, седѣла въ нѣжкѣ Карана;
 Отъ тамъ на бой излѣзъвалъ съ выхорожденъ конь
 Юнала, и гнѣздиль са какъ страшенъ змѣй въ Балкана.

Промѣна.

Тѣженъ съмъ сега... напрасно.

Вы за тѣй глѣчите мѣнь,

Азъ вѣхъ веселъ съ срдце ѿсно,

Като слѣнце въ младый день.

Драга вѣ на мѣнь зорница,

тихій чѣчоръ на лжжъ,

въ тѣмлый вечеръ гласъ отъ птица

и прохладна безринка.

Любахъ что е срдцѣ мило

Яко злый разсѣдкъ спи;

Но ми либе измѣнило,

И срдце ми не тѣрпи!

сичко минж, и напрасно

Дирѣж минжлы-тѣ дни.

ѿсно немо ми ужасно,

Драги ноцини тѣмнини;

Мили облацы вѣхлати

Яко силенъ джждъ рѣчи,

Яко вѣгърѣ-тѣ крылатый

Прахъ развѣва и вѣчи.

Тя.

Вы чѣхте ли какъ плаче та?

Какъ дѣма какъ нарежда?

Отъ какъ срдечнж тѣготж

Очи кѣмъ неко възбежда!

Видѣхте ли і-ж какъ милѣй,

Какъ быстры слѣзы рони?

Ахъ! до кога ще да жалѣй,

И мысли-тѣ да гони?

Незнайте вы каква бѣ та,

Какъ весела и драга!

Горка та! рано на свѣта

Пролива слѣзънъ благъ,

Изгуби радость съсѣ днѣе,

На младость сълѣзи лѣе.

Вдинъ неще і-ж помане

Неще і-ж пожалѣе.

Т а м о .

Видѣли тато гдѣ цвѣти-жтѣ

Зелени-тѣ і-ж доли,

И върши-то си гдѣ плетѣтѣ

Высоки-тѣ тополи?

Видѣ ли старъ планинъ

Съсѣ разны билки покрѣта,

И нейна-та височина

Небе-то какъ подпѣра?...

Тамъ жалѣ-ж ахъ

Да еждѣ съ басѣ.

Тамъ вѣи-жтѣ тихи вѣтровѣ

И листовце люлки-тѣ,

Тамъ чбвашъ-птичи гласовѣ

Любовно като пѣи-тѣ.

Обчарски пѣсни въкобѣ

Въ долины-тѣ зелены,

Тамъ гдѣтѣ незнай-тѣ адове

Сърдца-та имъ влюбени.

Тамъ жалі-ж азъ

Да бѣжъ съ васъ.

Ходили тамо гдѣ тече

Быстра катъ съзи бада,

Гдѣ перонига са влече

По цвѣтнѣ-тѣ либаджъ?

Видѣли чѣчоръ какъ рами?

Стрѣби трѣви омыватъ,

И тамо гиздаби моми

Кърчази си наливатъ,

Тамъ жалі-ж азъ

Да бѣжъ съ васъ.

СПОМЕНЪ.

Тамъ горѣ, заджъ балкана, има мѣсто

Не е прочѣто, него толко хубаво,

Но азъ са съ него запознахъ въ иргенство.

И съ тайнъ споменъ то на менъ е либаво.

Тамъ диво, просто все; но на година шеста

Какъ отъ тѣи мѣсто азъ съмь удалечень;

А тайный споменъ отъ любовь злочеста.

По-злѣ ма мѣчи, и рани отъ день на день.

Тамъ мило либе вѣчь за менъ непоманѣва,

и кждрабы косы

за мене не реси;

Отъ любовъ сърдечна пламенна,

предъ свѣглаж-тѣ лѣнѣ

Дрѣгара си безъ насыта цѣлѣва;

Отъ даръ менъ сѣрычванный, то дрѣгито дари,

А тайный споменъ на минало-то менъ гори.

ОТЧААНІВЪ.

Отъ общества-та
 Ъдалеченъ,
 По Брежища-та
 Осамотенъ.
 ТѸкъ азъ отчаанъ
 На адове-тѣ
 На плачове-тѣ
 щъ еждъ роевъ.
 Катъ странно пгиче
 Въ пѣстыни пищъ,
 Твърдо момиче.
 Щъ да поищъ
 Отъ мой-тѣ съзри
 Изворъ въ горы-тѣ
 МеждѸ травы-тѣ
 ще да прилѣй.

Тъги дѸшеви
 Въ плачь са претваратъ
 Гори съ плачевный
 Гласъ отговаратъ.
 Съсъ горестъ гледамъ
 Съвѣта, и братство;
 Я за богатство
 жалкі-ж роевъ.
 Листецъ откъснатъ
 Самъ отъ лилака
 И отъ Долнака
 Безъ милость прженатъ.
 Сърдце любезно,
 Не ще да рачи
 Да ма оплачи
 Да пожалѣй.

ЗАЧТО?

На далечъ въ странъ тѸкъ чѸждъ,
 Задъ балкани задъ гори,
 Заранъ рано ма разеждатъ
 Златоогненни зори.

Весели-тѣ; но напрасно,

Сърце тжжно и мълчи!

Зальщѣва слънце ясно

Въ кыстри съзры на очы,

Что ли тжжно съзри лѣ-ж,

Что ль въздишамъ ношь и день?

За какво ли тжй милѣ-ж

И ВСЕГДА СЪМЪ НАЖАЛЕНЪ?

ЯЗЪ ЗАБРАВИХЪ ОТЪ ОДАВНА
 МОЙ-ТЪ КЖЩЪ БАШИНЪ,
 МОЙ-ТЪ ОТЕЧИНЪ ПОХВАЛНА
 ТАМЪ ПОДЪ СТАРЪ ПЛАНИНЪ.

НО ОТЪ ТАМА-ТЪ НЕ ИЗЛИЗА
 РАЙСКА ХЪВОСТЬ НЪЖНЫЙ ГЛАСЪ
 НА МОА-ТА ДРАГА ЛИЗА,
 И ЗА ТЪИ ВЪЗДИШАМЪ АЗЪ.

К Я Н Я Р Ч Ъ В.

МЛЗКНИ, КАНАРЧЕ У КАФЕСЬ,
 НЕ ПЕЙМИ ПЪСЕНЪ СЛАДКОРЪЧНА,
 НАПОМНА МИ ТЪЖОВНО ДНЕСЬ
 СТРАНАЛО-ТО ВЪ СТРАНЪ ДАЛЕЧНЪ.

НА ПОМНА МИ ЗА У ДОМА,
 ТВОА-ТА ПЪСЕНЪ СЛАДКОГЛАСНА,
 ГЛАСА НА МИЛА-ТА МОМА
 ВЪ СРЕДЪ НОЩЬ, ПРЕДЪ МЕСЕЧИНЪ АСНЪ.

КОГАТЪ СЪ РАСПЛЕТНЪ КОСЪ,
 ПРЕДЪ НАШЬ-ТО СЕТНЕ РАЗДЪКЛЕНЬЕ,
 СЪЛЪЗЛИВА БЪРШАШЕ РОСЪ,
 И ОПРОЩАВАШЕ СЯ СЪ МЕНЕ.

ЗАБРАВИЛЪ БЪХЪ 1-Ж АЗЪ НА ЧАСЪ,
 НО ТЫ ЗАПЪ, И КАКЪ ВЪ ПОЧЪДИ
 НА ПРАВИ СХОДСТВО СЪ НЕЙНЫЙ ЛАСЪ
 И ВЪ МЕНЬ ТЪГИ РАЗЪБДИ.

С Ы Л З Я.

У ЗЛОЧЕСТА ЗЕМГЕ

На усилено време,
 Въ сиромашii-ж роденъ,
 Бѣхъ отъ сички презрѣнъ,
 На свѣта меланхолно живѣахъ.
 Отъ дѣте въ пелены,
 И до тѣснъ младини,
 На тѣхъ всакій день,
 Всакій день наказанъ
 Предъ смъртъ за животъ не милѣахъ.
 Но неке-то рѣши
 За да ма утѣши,
 Изеднѣжъ на очы,
 Чѣхъ създа да рѣчи,
 Разгорени гърди да обливъ.
 Нема горестъ въ сърдце
 Ни тѣхъ на лице
 И дѣша-та спокойно почивъ.
 На, не съмъ вече унылъ,
 И животъ пакъ ми милъ,
 Тѣснъ ранени гърди
 Не усѣщатъ бѣди,
 Чрезъ съзри въ весележъ преминѣвамъ.
 Който ще да е живъ,
 И въ живота щастливъ,
 Като мѣ дожалѣи
 Той съзри да пролѣи,
 И съсзъ тѣхъ весележъ да кѣпѣва.

 ЛЮБОВЬ.

Въ гърди-тѣ ми любовь, ужасно
 Отъ не-ж страдамъ и горѣжъ,

ИЗДАХВАМЪ ЗА ЛИЦЕ ПРЕКРАСНО,
 НЕ СМѢИ-Ж ПАКЪ ДА МЪ АКИ-Ж.
 НАДЕЖДА НЕМА ЗАРАДЪ МЕНЕ,
 ЖИВОТЪ МИ ПЪЛЕНЪ СЪСЪ БѢДИ,
 БѢДИНКО МИ СЖ УТѢШЕНЬЕ
 НА НЕКО АСИ-ТѢ ЗВѢЗДИ.
 КЪМЪ ТѢХЪ ОЧИ-ТѢ СИ АЗЪ ВПИВАМЪ
 И КЪМЪ-ТО КРАСНЫ ЦВѢТОВЕ
 ТѢМЪ АЗЪ ТЪГИ-ТѢ СИ ОТКРЫВАМЪ
 СЪ СЪРДЕЧНЫ ПЪСТЫ АДОВЕ! —
 ЦВѢТІА-ТА ГЛЕДАМЪ ОЖИВАВА
 НОЦНА-ТА РОСНА ХЛАДНИНА,
 ЛЮБОВЬ ПАКЪ МЕНЕ ИЗСЪШАВА
 И ГЪБИ БЪ МЛАДЪ МЛАДИНЪ.
 ОТЪ ДЕНЬ НА ДАНЬ ВСЕ ВЪБНЪ СЖХНЪ
 БЕЗЪ ЖИВОТВОРНЪ-ТЪ РОСЪ
 НА МИЛОСТЬ-ТЪ ТИ, ЦЪЖ ИЗДАХНЪ,
 КАКЪ ЦВѢТЪ ЦЪЖ КЛЮМНЪ ПОДЪ КОСЪ.

 У Т Р О.

Глазнице-то изгрѣва
 Горъ надъ планини,
 Редомъ освѣтлѣва
 Полски равнини.
 Водопадъ са пѣни
 Въ бѣины стръмнини,
 Водни искри пѣща
 Въ сини глѣбини.
 Лакатѣшни бади
 Тихомъ са лѣи-жтѣ,
 Край росни либади

Птицы-тѣ пѣи-жтѣ.

Вѣтѣръ имѣ пригласа
 На брода рѣчный,
 И дальчь разнаса
 Тѣхни-тѣ пѣсни.

Китни-тѣ морави
 Пзани сѣ красоты,
 Гжсти-тѣ джерави
 Съ вѣрховы златы.

Утро лжчезарно!
 Пзано сѣ драгости!
 За пріятности,
 Мое-то сѣрдце
 Тебѣ е благодарно.

Сѣ хѣвости врачовни
 Истокѣ ты красишѣ
 И сѣрдца тѣжовни
 Сѣ него веселишѣ.

Н О Щ Ъ .

Горь отѣ млечно небо
 Нѣжна-та лѣна
 Тихо озарила
 Ношнѣ тѣмнинѣ.

Виждѣ звѣзди-тѣ грѣ-жтѣ
 Сѣ аснѣ свѣтлинѣ!
 Долѣ по земе-та
 Редомѣ тишина!

Птицы-тѣ заспали,
 Сичко-то мзлчи.
 Незапирный чѣчорѣ

Излика рѣчи.

По цвѣтіа роса-та
 Бисерна льци,
 Вѣтрѣцѣ по гора-та
 Тихичко шѣмти.

Върховце прежедатѣ
 Крѣхки-тѣ елхи,
 Мѣсаца здрависватѣ
 Нѣжны-тѣ трави.

Тиха ношь прекрасна
 Съ хладнѣ вѣтринѣ!
 Колко си пріятнѣ
 Съ влѣднѣ свѣтлинѣ!

Ты поврѣхность земнѣ
 Либако сревришь,
 Сърдца подгорчени
 Сладостно тѣшишь.

З В Ъ З Д Я.

Звѣзда что свѣтишь въ часѣ ужасенѣ
 Когато спѣща съ ношь-та,
 О колко е свѣтъ твой прекрасенѣ
 По средѣ нощнѣ-тѣ тѣмнотѣ!
 Изъ облацы-тѣ ты подембаши
 Блистателнѣ-тѣ си главѣ,
 Вървиши, величественно срещвашъ
 Высочинѣ-тѣ хжамовѣ;
 Отъ истокѣ ты сега катѣ идиши
 Отъ кѣмѣ дѣлоки долове,
 Речи ми, о звѣздо. что видиши?... —
 Мжлагѣ вихрѣшки вѣтоверѣ,

Далечь са чѣка шѣмоленье
 Отъ быстричкѣй-а водоблакъ,
 Взлами-тѣ тамо съ устрѣмленье
 Ударкатъ камынный-а вѣлгъ;
 И древни-тѣ мѣхи вечерни
 На славы-тѣ свои крыла,
 Тамъ по широчини вѣзмѣрни,
 Брамчатъ, лѣги-жатъ на крѣжила. —
 Свѣтило мило! что не казвашъ!
 Что видишъ горѣ катъ сѣдишъ?
 Что тѣй тѣжовно ты залѣзвашъ
 Да никомѣ не са авишъ? . . .
 — Съ радость взлами-тѣ свѣтлоасни
 Шжатъ да тѣ на обиколѣ-жатъ,
 Космы-тѣ ти толко прекрасни
 Какъ снѣгъ шжатъ да ги увѣли-жатъ.
 О тихаа зарѣ! прощай.
 Глаз голѣмливъ свѣтлинъ
 Ты часто мене посѣщай
 Какво-то въ прежні-ж младинъ.

С Л Я В Ъ Й

Чѣхъ гласа ти слабей сладкогласный
 Междѣ листи въ кичасты горы,
 Ты посрѣщашъ мѣсца май прекрасный
 Преди слънце, презъ злати зоры.
 Видѣ-ж потраки росъ Ялмазна
 Выси, като бисеръ на гърди
 Нѣжни; но животъ-тѣ ми подгазна,
 И сърдце повѣнж отъ вѣди.
 Даль не помнишь какъ са съ тебѣ надварахъ

Да посрещамъ и азъ кичливый май,
 На гласа ти какъ са отговорахъ
 Тамъ отъ росовлечный рѣчный край?
 Какъ гласъ-тъ ти преди да разкъди,
 Пьстрокрылни легки пемперъ ди
 По цвѣта-та да са разнесатъ,
 Азъ събирахъ майска-та роса.
 Та и нинѣ ликаво дръгарче
 Съ пѣсенъ срещашъ маа; но отъ зло
 Твой дръгаръ съсипанъ жално плаче
 Боленъ, слабъ, отпадналъ, налегло.
 И не може вече както първенъ
 Да предвара слънце предъ зори,
 Но не волно у легло замървенъ,
 Жаденъ погледъ мѣта къмъ гори.
 Предъ очи ми гробъ отворенъ
 Скоро скоро иде черныи день!
 И на вѣки твой гласъ разговоренъ
 Ще да мазкне зарадъ мечь.

ГОРИ.

Отъ планински-тѣ рѣтища водица
 Снѣжлива низко, като че пълзи,
 Оелива блѣдовръхла-га гравицъ,
 Какво-тъ горещи кръвави сълзи
 Гърды-тѣ на злочеста удобница
 Кога прегрждава дребны си дѣчица.
 Гори посържли и меланхолни!
 Вы голи, блѣдни като волни,
 Безвиденъ, както зажомѣлъ мрътвецъ,
 Люлѣи са тѣкъ тамъ самъ съхъ листецъ.
 Оплакба вѣгеръ васъ, вѣчи нарежда,

Но вы не тжжите, у васъ надежда.
 Стѣдени-тѣ вихрьшки Всенни
 Озвараѣтъ жьлты-тѣ ви листове,
 Но пролаѣтъ прозабатеѣна, съ зелены
 И прѣсны, пакъ оклича ваш-тѣ вѣрхове.
 Я человекъ катъ побѣлей въ гробѣ слиза.
 Да чака срокъ, обвѣтъ ѣ гнойнѣ рижѣ.
 Речете ми речете, о любезни
 Гори! зашто тѣй младость-та ми чезни?
 Безъ да са враѣа; какъто вашъ разцвѣтъ,
 На пролѣтъ дважды въ този бѣлый свѣтъ.

ВОВНЬ И СТАРЕЦЪ.

Посыржали днесь сички-тѣ трави,
 И пожьлтѣли, вижъ, гори зелени!
 Все побѣлѣли планински глави,
 И въ долища-та спѣша съ мразѣ стѣденыи.

Природа-та какъ старецъ предъ врата

Гробовни, съ кждры осланен' обкичанъ
 Вдвѣамъ ли что откара свой уста
 Завѣтъ послѣдныи сынѣ да нарича.
 Зелены-тѣ джебравы, гдѣто бѣхъ
 Като невѣста гиздаба овнизани.
 Зеленый тѣхныи нанизъ ослани
 Глава, оголени вѣчь почьрнѣхъ.
 Покрѣти съ сабанъ бѣлѣ высочини,
 И камьны-тѣ осрекрава выстри-та водица,
 Цвѣто-овсыпанни-тѣ равнини
 Звахли какъ хѣбость та на мрътва дѣвица

Глазъ мало ще югъ топлый да повѣи

Ще махне мрътво-то природы покрывало,

И какъ отъ гробѣхъ всталаа, ще да са засмѣй,
Раззеленено, все подъ еднѣнство что е спало

Тамъ тихій зефиръ ще зашмоли

Въ джебавы-тѣ джеовы,

И славей-а подъ сѣнки-тѣ елхови

Горы-тѣ ще развесели.

Но старцѣ югъ главный не разстопѣва снѣгъ,

Нито крѣвь-тѣ мѣ Зефиръ подмладѣва;

Покрѣтъ съ еѣло платно, въ покойный брѣгъ

Въ нечувственностъ забавно пролѣтъ ожидава.

СВѢТА ПѢСАНЬ.

Какво е на клетый-а смъртникъ гробъ неговъ стѣданный?

На сѣхо извлеченъ слѣдъ бѣръ корабель-сшрѣшннй.

Животъ-тѣ е море испълнено съ вълненьа страшни,

Кораблннкъ е человекъ съ еѣды-тѣ что са кори

И трѣдове-тѣ съ заблѣдеба-та. отъ сѣверъ бѣри,

Что блжскатъ кораба изъ подмоли ужасни.

* * *

Яко умрѣ, дѣшице, недѣй оплакваты смъртъ-тѣ ми,

Что си ма сторила да съмъ въ животъ съсъ горесты

Бла, и мой-тѣ очи,

Съ сладкъ цѣлѣвкъ, заключи,

Ты мрътви цѣѣтѣ хвърли надъ грѣба вѣрхъ прѣстъ-тѣ ми.

* * *

Отъ смъртъ дѣхъ не трепера;

Отъ сичко что остававъ въ този свѣтъ лѣжовни,

Жали-ж уханье-то на пазвы-тѣ ти благовонни,

жали-ж за мой-тѣ лирѣ.

СТЯРЯ ПЛАНИНА.

Изгрка ношна-та ламбада,
 Срекри джалкоки-тѣ долчини свѣтлина.
 Повѣй повѣй вечернаа прохлада
 Бѣлѣй са ты предмене стара планина!
 Къмъ дѣнавъ долъ на поле-то
 Възырама азъ, мѣржей са росна равнина,
 Яхъ, споменъ-тъ на нейнъ-тъ хѣбавинъ
 Влече и мами ми сърце-то.
 Замокрихъ ми сълзи по страни,
 Дѣша-та ми кипи, примира (баалдисва),
 Познанници мечти около менъ са свиратъ;
 Припомнихъ любовъ-тъ на предны-тѣ си дни,
 И мъжи и тѣла, пріятностъ и отрадъ,
 Отъ желбы и надежды пѣстъ праздинъ.
 Повѣй повѣй вечернаа прохлада,
 Бѣлѣй са ты предъ мене стара планина.

 НИ НИКИФОРОВА-ТЯ СМЪРТЬ. (изи Яприловъ)

Пріятель-тѣ ны нѣма вече!
 Пресели го задъ гробъ смърть-та,
 Живота мѣ като пресѣче,
 Удалечи го отъ свѣта,
 Горкана си! вси ще умреме,
 За сакого са готви гробъ.
 Смърть-та не гледа редъ и време
 Отъ насъ е всакой нейнъ робъ,
 Тѣзи бѣхъ лични и когати,
 Прекрасни, млади въ стройнъ врьсть!

Лежать тамъ, днесь, дрѣхи злати,
Я тѣхъ покрыва хладнхъ прѣсть.

Тѣхъ бѣхъ силни и юначни!

И тѣхъ смѣть та съ единъ ударъ

Събори до жилища мрачни,

Гдѣтъ сж еднакви робъ и царь.

Яхъ кратковременность свѣтовна!

Какъвъ бы былъ Адамовъ сынъ,

Отъ смѣртнхъ-тхъ косхъ отровнхъ

Не смъ й укрьлз нито единъ.

Смѣрь-та отъ милость не ражеира,

Ни отъ чѣствителни сѣрдца,

Коси безъ разборъ и приеыра

Иргени, старцы и дѣца.

Блазѣ томъ что е поминлз

На тохъ свѣтъ все съсзъ любовь,

Че тамъ, въ небеснхъ-тхъ градинъ,

Вѣнецъ за него е готовъ.

Какъ нашій дрѣгъ, что бѣ любезень

На свой-тѣ и на всакого,

На общество-то ны полезень

Безъ вредъ ни на едного.

Пріатели! мы нажалели

Длзгъ тжжный да мѣ въздадемъ,

Сълзы надъ гроба мѣ стѣденыи,

И мы така щемъ да умремъ.

На гробо В. Ярилова.

Мълчаніе и тишина

Въ мрътвешки-тѣ жилища;

Но въ тжжи глѣхъ тьмнинъ

Кого азъ двіри-ж, ищъ?

На кръсть, грамади камънини,
Писма, и мѣхъ, и плесень.

Априловъ! гдѣ си ты? Стгани,
Продѣмай изъ домъ тѣсенъ.

Изъ твой съмь сродникъ, отъ земі-ж
Далечнъ, тамъ отъ Балкана;

Дошелъ съмь да та поздраві-ж,
Милчишъ ты! Яхъ горкана!

Почибай, лежь.... на двѣ сълзи
Поклонь отъ твой роднини,
Я мой-тѣ данокъ ты възми

ВПИТЯФІИ.

И живъ и мъртъвъ все едно.
Умрѣхъ, но то не ми обидно,
Отечество-то ми е свидно.

Млада какбо-то капка отъ роза
За малко време трахъ жива;
Дѣша-та ми са барна въ небеса,
Прахъ-тѣ ми тѣкъ почива.

Колко-то роза въ зоры-тѣ трай,
И красна рѣжа въ мѣсаци Май,
Толко трахъ на свѣта,
Ангелъ на има и на красота,

Надписъ на портрета Венелина.

Умрѣлъ тогасъ

Кога-то съ жиби насъ.

* * *

Праха-тъ ти въ тъмный гробъ почива,

Но памать-та ти еще жива,

И ще живѣе.

Догдѣ-то слънце-то надъ Българи-тъ грѣе.

На портрета Ярилова.

Ты на животъ еѣ милостивъ,

За то и слѣдъ смъртъ тж си живъ.

На портрета Шишмана.

На твой-то время бащина преславна издъхнъ;

Не съществувае въ свѣта отъ-давна и та заглъхнъ.

ВЪРОДОМСТВО.

Пакъ на коварства съ готови

Что вѣхъ дрѣжески бѣга,

Плетъть вѣди за мене нови

Отгльсватъ отъ мили мѣста.

Какво притворство чѣдно!

Добро и зло съ единъ азыкъ.

Какъ промѣни безъ трѣдно

Хвалы, на скоризнень быкъ?!

Когда не съмь ти былъ любезень,
Зачто са милкваше предъ мень?

Показваше ми са полезень

Когда си былъ преподавень.

Коварне! да ти отмсти-ж не мож,

И азъ какъ ты челѣкъ и слабъ;

Но ты, бойса баръ отъ Бога,

Смири твсей зѣрскій нравъ.

Не кжсай тѣй сѣрце стгошено.

Что та е вѣрно любило

На дрѣжество-то ти увѣрено

Отъ край до днесь что е было.

До вчера дрѣгъ, днесь неприатель

И пакъ съ едны и тѣкъ уста

Какво-то І-Ода предаатель

Цѣлѣвашъ и предавашъ Христа.

О Ягнецъ Божій, ты за мене

Търпѣнья си примѣръ

И въ тебе види-ж утѣшенье

Отъ той гѣвительный зѣръ.

Б Я С Н А.

Едно време кога-то изъ Влада

Испждали стары-тѣ когове,

И тѣхны-тѣ мѣста кой гдѣ-то владаль

Размѣтали междъ си въ дѣлове,

То едномъ тогасъ

Паднало са Парнасъ.

Той новъ стѣпанинъ мыслилъ често

Какво да прави него мѣсто,

Най сетнѣ както да мѸ изнесе

ПѸстияз осли тамз да пасе.

И ето еше въз сѸшж-тж година

Отз тѣзи почетни дръжина

Вдинз дъртлакз Оселз

Незна отз гдѣ дозелз,

Че спървомз мѸзи тѣкз живѣли

И сладки пѣсни пѣли.

На вчасз сѸебира старо младо,

Все что пасало по Парнаса стадо

И проговорилз имз така:

Послшайте что щж рекж.

Любезни, скопѸсни дръгаре!

Вы знаете колко годишно сѸмь магаре,

Отз дѣда и отз баба чѸвахз джз

Че таа планина была Парнасаз

Что е за мѸзи отредена

И настанена;

Я пакж какво-то гледамз днесь

Намз са паднала таа честь.

Рахбира са че на свѣта умръзнж

Да слаша грозный мѸзинз гласз,

За то така ги и исплахж

И на далечь пропжди отз Парнаса.

Яко да питате вы мене,

Не сми за вѣтъра тѣкз настанени;

Прищѣло са е на свѣта

Да чѸи и на гласа ны сладость тж.

Но хайдите сега сѸ гласз леснз

Да запѣемы нашъ-тж пѣсенз

Яж щж почнж, и вы слѣдз менз

Като да стане хорз сгласенз.

Не койте са, о дръзи,

Мы лесно щемз да замѣнимз

Испжденны-тѣ дѣвать МѢзи,
 И тѣкъ на вѣки щемъ са настанимъ.
 Тогази сичко стадо, на тоба ослово
 Красно-хитро-сплетено-слово
 Ревналъ старый оселъ на чело,
 Олѣдъ него съ гласъ чюдесенъ
 Заплъ е всакій свой-тѣ пѣсенъ,
 Бдинъ на тѣнко, дръгій на дѣбело.
 И ревъ и краськъ не разбранъ,
 Като че са дигналъ кербанъ
 Съ хилады ненамахани кола,
 И заскриптѣли какъ продрани тѣрвила.
 Горкій ословъ хоръ! не харосалъ,
 Стѣпанъ-тѣ имъ са разадосалъ
 Пристигва този часъ
 Съ слѣгы-тѣ на Парнасъ,
 И смѣква ги безъ рѣчь,
 Пропжда ги далечъ.
 Не имай себеси че си нѣцю.

В Я Т И Р Я.

Като въ горъ высокій боръ
 Надъ дръви са въздигналъ
 И облацы пристигналъ,
 Така въ града ны стихо-творъ.
 Чѣй слава-та мѣ ввредъ гърми,
 Като въ платникъ вѣргено,
 Като звънче строшено
 Изъ подъ Парнаски калдарми.
 Но, о почтениый Господаръ!
 Ха тѣрѣ да нѣ ти остане
 Отъ твое-то списане
 Дичишъ, че си май говедаръ.

Какво тѣ е писано чети
 Яко пакъ искашъ по-докро
 Въ рѣжъ ти книга и перо
 Хвани че напиши и ты.

ОТРЫВКИ ОТЪ ПИГМЯ.

Незнайте ли какъ съзидъ азъ прольвахъ
 Кога-тъ безъ волѣхъ съ васъ са раздѣлихъ?
 И колко страдахъ гдѣ-то какъ отивахъ,
 Отъ гдѣ и на кждѣ обиколихъ!...

Пакъ азъ при толко горестни страдања
 Далечъ като са скитахъ въ тѣсь мѣста,
 Въ дѣшъ-тъ си таахъ възпоминања,
 И има-то ви шепнахъ въкъ уста.
 Сърдце-то ми съ сърдце-то ви останъ
 Безъ него азъ испаднахъ въ тѣ страны
 Затѣленъ отъ горы и планины,
 Самъ сказы леи-жъ въ средѣ Балкана.
 Можъ вече мы да са несъберемъ!
 Можъ тѣй, докрай раздѣли, да умремъ!!
 До днесъ съмъ былъ на сичко злополченъ,
 Умрѣ надежда-та ми за напредъ
 (Азъ отъ дѣтинство тѣй съмъ си наѣченъ)
 Съ дѣлата не мѣнава своя рѣдъ.
 Не видѣхъ азъ день съ златъ зорницъ,
 Нито безъ тръные рѣжъ въ мѣсациъ Май,
 И на живота си цвѣта, горчица!
 Какъ го минхъ, отъ вази всякой знай....
 Но, ... знайте ли какъво сърдце е въ мене?
 Азъ живо помни-жъ ваш-то дръжество,

Въ тѣги и скърби, то е утѣшеніе
Тѣдѣсь на мой-то единчество.
Азъ въ васъ живѣи-жъ съ такво мечтаніе
И вѣрвамъ какъ ще то да ми остане.
Така цвѣти междѣ горы-тѣ кринъ,
Улита безъ да го схърѣ единъ!...

Земнете днесъ въ мой-то поздравленіе,
Кое-то испращамъ вамъ изъ отдалечъ,
Смыслете какъ-то азъ и въ за мене,
И ми варнете въръ единчкъ рѣчь.

ЗА СОФІА. градъ.

„Щель да лежишъ ещъ въ тъмнотъ.
Софіе, нѣкога похвална?!
Ще вѣнешъ ли ещъ въ простотъ,
Въ таквози положеніе жално?!
Угасиъ твой-та слава и хвала
И има-то ти са не чѣба;
Вдавамъ ли негдѣ по свѣта съ хѣлж
За вѣченъ срамъ са помандва.
Не мыслишъ ты за предни-тѣ дене,
Не слѣшашъ искрени съвѣты,
И кой-то дързни да ти помане
Пострадва отъ навѣты.
Горди-жъ са малки-тѣ села
Съсъ забеденіа учени,
Я ты! гдѣ въ чѣвъ таквись дѣла?
Или не съ ти тѣ тотрени?...
Твоитѣ чада същи сынове,

Горчивы сълзи катъ проливатъ,
 Съсз плачь лѣти-жтъ по чѣжды градове
 Ученье да добыватъ.

Ты равнодушно гледашъ на това
 И мръзнатъ ти какъ ледъ гърди-тѣ,
 Мрътвѣй сърдце-то ти. Въ главъ.
 Незрѣли вѣхнатъ все мечти-тѣ.

Таквожи ли сърдце нечувствено
 Къмъ твои-тѣ любезни чада
 Като че носишъ има башино
 Таквасъ ли хладнина са пада?

За тѣхъ какъ да не та сърце боли?
 Родителска ль у тебе кръвь неври,
 Или въ гърди любовъ та не гори?!

Омили, ты, нѣжны-тѣ имъ младини
 Почувствуй и сжалѣнье
 Онади ги съсз спасовини
 За да доби-жтъ ученье.

ЗА ВРАЦА.

(Градъ Вратца са оплаква на гора-та).

. . . . Три пѣть са, горо. ты развива

И три пѣть рони листове
 Три пѣта тебе снѣгъ покрива,
 Отъ какъ мои-тѣ синове,
 Като роса млади дѣчица,
 Къмъ истокъ мѣтатъ погледи;
 Ожидатъ аснж-тж зорницъ
 Съсз свѣтлостъ да ги озари.

Горки-тѣ, колко съ хлочести!

(Отъ немаренье башино)

Не са хорница-та помѣсти
 И тѣмъ да свѣтне мжнено.
 За гѣхъ вѣстокъ съ тѣмъ превѣленъ,
 Зора повыта ѿ мѣгли,
 Задъ чѣрный облакъ затѣленъ
 Златы прозорецъ не льши.

Немогаѣ никѣдѣ да идѣтъ
 Замрежено имъ предъ очи
 Свѣтливо слѣзичице не видѣ-ѣтъ
 На колесарка какъ тѣрчи.
 Съмнало ли е не познаватъ,
 Намѣрватъ са все въ ноцъ мръчкавъ,
 И крѣхка-та имъ младаина
 Издѣхѣ въ клетѣ тѣмнинѣ.

ЗА ТРЯВНИ.

„Мило село! знашъ ли че съмь принѣждень
 Да не мысли-ж както поманѣвахъ
 Да забрави-ж сичко что балнѣвахъ!
 Скоро, скоро щѣ да бѣдѣ удаленъ.

Остави ма и непытай что ми дозалѣло,
 Тѣи сѣрдце е и раниса отъ тѣги.
 Какъ незнаешъ отъ что ми е докрывѣло
 Като чѣвашъ жалбы вынѣги?

Яхъ нечитамъ прѣвни трѣдове,
 Даръ отъ мѣнь земни ги, село мило!
 И не пытай сѣсь кон си ѣдове
 Клето сѣрце толко охладило.

Приготови ми прошка, время наклижи
 „Съ богомъ“ да ми кажешъ въ часъ послѣдныи
 Нека отъ далеко та погледни
 Мое-то око, (злобѣ не бѣржи).

Нека са изнижвашъ моитѣ дене,

Какъ мѣниста изъ рѣцѣ момински,
По далечны краища чѣждински,
Нека никой да нѣ ма помане

Само ты, о селище любезно,
Катъ си сѣ за честь заселило
Обирай сичко что ти е полезно,
И не стой какво-то си было.

Отъ умъ окширенъ сѣ дѣхъ си ты дарено
И разбѣрашъ что е злато что сребро:
Знашъ че нищо не е отредено
Избери кое-то видишъ по-добро.

Что са грыжешъ ты заполуж чѣжда
Кога твоей-та не е настанена?
Знашъ ли пролѣтъ кой травы разкѣжда?
Зелениль са трава осланена? . . .

АНЕКДОТИ

РАДАНЪ ВОИВОДА.

Въ время-то на Константиноградскій императоръ Васи-
ліа кога-то Българско-то царство подпадало подъ Гръцкж
власть, и нова-та еще столица, Търново, была окладана,
нѣколко градища а покече-то планински не были еще по-
корени, междѣ кои-то были и братца. Вратчанскій по онока
время правитель Раданъ взивода, като видѣлъ общж-тж бѣ-
дѣ и позналъ мѣчность-тж за да упази разложенный на от-
ворено мѣсто градъ братца, дрѣпнжалъ сѣ задъ прѣхода на
тѣсны-тѣ, отъ естество-то направени братца въ крѣпость-
тж сѣ горы градъ и тамо юнашки сѣ запазкала и отѣв-
вала сички-тѣ Гръцки нападеніа.

Слѣдѣ много крѣвополитни опытваніа връхъ крѣпо-
сть-тж Гръци-тѣ видѣли, че заради сгодно-то и мѣстополо-
женіе, и заради юначество-то на Български-тѣ войскары,
что сѣ сѣ затворили въ ни-ж сѣ хитрый си взивода, не
щжтѣ да можтѣ да и-ж привземжтѣ; Отсвѣнж тока прѣс-
нати-тѣ по горы-тѣ Българи сѣкой день сѣ прибирали
въ крѣпость-тж, подѣ Радановы-тѣ знамена. И тжй Гръ-
цы-тѣ въ страхъ да не бы Раданъ подкрѣпенъ нападналъ
на тѣхъ, намыслили да употреки-жтѣ нѣкаквж хитрость и
пребрали сѣ въ града.

Сынъ-гъ на засѣднальный въ Вратца Гръцкій полков-
никъ, жѣденъ за слава, и като вѣщъ на Българскій языкъ,
наумилъ си превлеченъ самси да сѣ вмжкне, като Българ-
скій войскарь, въ сториградскж-тж крѣпость и да погѣки как-

то мѣ прилѣгне храбраго Радана. Намыслилх и завѣришилх да вѣде прекрѣпѣнх въ крѣпость—тѣх.

Той сѣ казалх сынѣ на дрѣвѣи нѣккой чѣтовенѣх Български воевода и вѣлх на ученіе въ Цариградѣх че, дошелх сега да помогне на погибаванно—то си отечество. Раданх самси сѣ голѣмѣх почетѣх го приелх, и той отѣ тоба въсприемваніе разсѣдилх за безопасность на живота си сѣ отрова да лиши Радана отѣ животѣх и вѣзводство, и тѣмъ дирилх време.

Междѣ тоба Раданова—та дѣщерѣ Велка обаана отѣ лобко—то обхожданіе на прекраснѣи гостѣх страстно сѣ влюбила вънего. Самси Раданх не сѣ прихиралх на обходѣ—тѣх имѣх обѣзванѣх сѣ знаменитность—тѣх на измысленнѣи мѣ родѣх; но писма ѹлюбени отѣ сѣгледачѣ—тѣх дали мѣ да разбере кой е, какво мысли и за зла честь видѣлх какѣх и единка—та мѣ дѣщерѣ е готова да остави баща си и да вѣгѣ сѣ опаснѣи чѣжденецѣх.

Огорченѣх до крайность за измамѣх—тѣх си, той потрѣсилх лѣжливыи си гостѣх, и го намѣри сѣ Велкѣх надѣх братца—та отѣ гдѣ—то и показваше разложеннѣи въ полѣ—тѣх на планинѣх—тѣх градѣх братца, и Грыцкѣх—тѣх стражѣх готовѣх—тѣх да ги приеме. Въ часа на гнѣва си кога—то сподирниці—тѣх мѣ обезорживали откритѣи врагѣх, той схватилх дѣщерѣ—х си за косѣх—тѣх и сѣ дѣмы—тѣх: „Умри издайнице! комѣ—то не е мило отечество—то и родѣх—тѣх мѣ, не е достоенѣх да гледа слѣнцецо.“ Съ сѣщѣх—тѣх си десницѣх отрѣзалх главѣх—тѣх и.

Уплашеннѣи Грыкѣх стоалх възрѣанѣх предѣх него, но той сѣ сѣки—х—тѣх си сѣрѣзалх вѣрски—тѣх мѣ, оставилх го свободенѣх и рекѣлх: „Иди рѣчи на баща си да вѣде готовѣх, ѹтрѣк сѣ мон—тѣх юначны сватове щѣх мѣ дойдѣх на кѣрвавѣх сватѣх“ и дѣйствително на дрѣвѣи дѣнь повелѣх юначнѣх—тѣх си дрѣжинѣх кѣмѣ града, гдѣ—то въ кровопролитнѣише сраженіе ѹбилх виновника на дѣше—

рининъ-тж мѣсмыръ и самси паднѣли повѣдоносци. —
 (замѣчаніе). Вдинъ хвѣрлей надъ града вратца има едно
 тѣсно устіе на високи тѣ стѣны, кое-то са казва врат-
 ца. Отъ лѣвъ странъ кѣмъ пладнѣ на тѣзи камени
 вратца, стѣнъ-тж е овлана отъ нѣчто черно, кое-то
 тѣкашни-тѣ жители наричатъ велкина-та кръвь, тѣка
 сж и стори града и виводинъ долъ что носатъ и до
 сега сѣщо-то има.

МОМИНКЪЯ-ТЯ СТѢНИ.

Междѣ Габрово и Сивліево на пѣта, кѣмъ сѣвернъ
 странъ, има стѣна висока, и надъ нея отгорѣ равнице
 на кое-то са видѣ-жтѣ развалины отъ пѣстѣ старъ града.
 На старо время (дѣматъ тѣ дѣкашни-тѣ жители), като са
 превзела таа крѣпость, повѣдители-тѣ разарени за упорит-
 ство-то на укрити-тѣ въ ней-ж Бѣлгари поклели саги да и-
 стребатъ до една живъ дѣшъ. Красота-та на двѣ Благо-
 родни дѣвицы развѣкала клетвѣ-тж, и истрежителный мѣчи-
 телскій ножъ поща дѣла нѣжнъ-тж имъ младинъ, за да ги
 лиши отъ дѣвическѣ-тж имъ невинность. Колко мѣчителна
 была за двѣтѣ дѣвойки таа пощада! Тѣ са погледнѣли
 една-дѣрѣж и погледитѣ имъ открили сѣгласіе-то на сѣр-
 дечны-тѣ имъ чѣства.

Оставени подъ стражъ въ палаты-тѣ, что были надъ
 стѣнъ-тж, да умремъ, рекла една-та; да умремъ отгово-
 рила сѣрѣга-та; а не да останемъ недостойни на Бѣлгарско-
 то има. Бѣзчестіе-то е по страшно отъ смѣръ-тж, а невин-
 ность-та и въ гроба е сладка. Това рекла, сплели длъги-
 тѣ си косы една у дѣрѣж, за да не са покои една-та като
 скочи понапредъ дѣрѣга-та, уловили са за рѣцѣ и хвѣр-
 лили са.

Читатель! мѣтни невѣненъ вѣнецъ на гроба имъ, и помети съ слъзы съ жалѣніа память-гъ имъ.*)

Забѣлеж. Раскажутъ че на стѣна-та има исдѣлано образа на двѣ моми съ сплетены косы и развѣани дрехи като скачатъ.

*) Можаше да помѣстимы еще анекдоти, но единъ Люковородецъ са окѣща да ги печата на свое иждивеніе и мы прибавихмы вмѣсто тѣхъ дрѣго.

РАСПИСЬ

НА

РОДОМ-ОБИВЫ-ТЬ СПОМОЩЕСТВОВАТЕЛЬ.

Т Ы Р Н О В О.

Всепреподобный отецъ Григорій Рылскій 1	— Христо Квцаръ отъ В-лена 1
Благот. попъ Петко Н. 1	— Станю Глабчовъ 1
— Попъ Стерю 1	— Танасъ Ивановъ Гакровецъ 1
— Попъ Кочо П. Ивановъ 1	— Станю Стоювъ отъ Коюбцы 1
— Попъ Иванъ Плаковскій 1	— Трихонъ Недювъ 1
— Попъ Иванъ Самоходскій 1	— Колю Стойновъ 1
— Попъ Юрданъ Самоходскій 1	Почтенный момъкъ Пенчо Р. Панаіотогъ 2
Ученый мжъ Никола С. Михайловскій 2	— Тодоръ Карастанювъ 1
Ученюлюбивый Пантелей Х. Г. Кесимовъ 2	— Манолъ Генчовъ 1
— Спиридонъ Петровъ К. 2	— Иванъ Станювъ Ахтаръ 1
— Теодоръ Николовъ Ш. 1	— Василъ Врачоногъ 1
Учит. Д. Петръ Давидовъ 1	— Ганю Р. Басмажи 1
Учит. Димо Николовъ 10	— Ганчо Петковъ К. 1
Маринъ Д. Пиперовъ книгот. 3	Словес. Г. Георгый Абрамовъ 1
Почтенный Гачъ казанжи 1	Почтенный Г. Константинъ Х. Колевъ 3
— Тодоръ Иліа отъ Тро. 1	— Х. Саба Х. Колевъ 1
— Цаню Попъ Иикола отъ Аѣсковъ 1	— Иванчо Калиногъ 1
— Иванъ Пенювъ отъ Сивліево 1	— Стоанъ Мариновъ 1
— Георгій Иванъ Кождогъ 1	— Сабва Цанювъ 1

— Стоянъ Дончовъ Ах- гаръ 1	Учитель частивий Иванчо С. Райнѣшковъ 1
— Анкѣ Христовъ кожѣхъ . 1	Ученицы. Ганчо Генчовъ . 1
— Петръ Карадончовъ . . . 1	— Стефанъ Христовъ . . . 1
— Георгій Недювъ Т. 1	— Иванъ Димитровъ . . . 1
— Иліа Танасовъ 1	— Петъръ Стоановъ . . . 1
— Стойнъ Стоенчовъ . . . 1	— Райнѣшъ Ивановъ . . . 1
— Даміанъ Колювъ 1	— Маринъ Недѣлковъ . . . 1
— Константинъ Сжевъ терзи 1	— Димитръ Кжичовъ . . . 1
— Юто Мариновъ кожѣи . 1	— Савва Кжичовъ 1
— Нейко Иліевъ кожѣи . 1	— Танасъ Пенчовъ 1
— Николчо Димитровъ к. 1	— Петръ Ганювъ 1
Учитель и пѣвецъ Никола П. Василевъ з. 2	— Димитръ Недювъ 1
Ученицы Димитрій и Сте- фанъ Ганчови 2	— Николи Кирчовъ 1
— Иліа Андреевъ 1	— Коси Танасовъ Марно- полъ 1
— Панаютъ Тодорокъ . . . 1	— Колю Мавродиновъ Мар- нополъ 1
— Никола Х. Стоанъ Сантѣржи 1	— Анжелъ Ивановъ 1
— Даміанъ П. Ганевъ отъ Пиперково 1	— Василъ Рачовъ 1
— Димитръ Цачовъ отъ Троанъ 1	— Петръ Варкановъ 1
— Маринъ Димитръ отъ Хотница 1	— Иванчо Петровъ отъ Кованлъкъ 1
— Иванъ Х. Петровъ 1	— Христо Димовъ 1
— Константинъ Ц. Мозакъ 1	— Стоанъ Минчовъ 1
Мъжолоубива Маріа Ради 1	— Димитръ Станчовъ . . . 1
— Хараламей Петровъ . . . 1	— Юрданъ Кжневъ 1
— Миланъ П. Савовъ 1	— Ради Ивановъ 1
— Ангелъ Стоановъ 1	— Стамо Петковъ 1
— Стефанъ Мартиновъ . . . 1	— Колю Радославовъ при- сово 1
— Никола Ятанасовъ 1	— Танасъ Минчовъ 1
— Михалъ Тодоровъ 1	— Петко Стоановъ 1
— Иванъ и Георгъ Х. Д. Марнополъ 1	— Иванъ Х. Димитровъ . . 1
	— Нидѣлко Станевъ 1
	— Пейко Велевъ 1
	— Иванъ Славчевъ 1
	Родоубивый и многостра- дальный за народно-го

Добро Стефанъ Пеневъ
 Яхтаръ и сынове него-
 ви: Димитрій, Нико-
 лай, Параскева и Спи-
 ридонъ 10

Искреный неговъ пріатель и
 дрѣгъ Х. Теодоръ Ко-
 стоголъ 5

Р А Х О В Ъ Ц Ъ .

Благословѣнный отецъ попъ	Г. Петръ Кирилловъ отъ Ял-
Х. Петръ Сакаръ 1	канась в. 1
— Евтиміа священноинк	— Иванчо Анастасъ КѢм-
Почтенный Г. Димитрій Х.	кооглъ съ сына 1
Ивановичъ 1	— Стефанъ Параскева отъ
Благородный Николай Ди-	Ялканась в. 1
митровъ Ярнадогъ 1	— Васил Николъв от Елена 1
Музикословесный пѣрвопѣв.	— Георгіе Николовъ Х. То-
на цѣрквѣ-тѣ С. Апостоли	доранъ Ялканась 1
Г. Евстатій Петровъ Х.	— Маринъ Димитров джи-
Ивановъ 2	лепъ 1
Пѣвецъ Димитръ Ятанасо-	— Пеню Вѣлчовъ джилепъ 1
вангелогъ 1	— Богданъ Данковъ джил. 1
Г. Х. Ангелъ Петровъ в. . . . 1	— Николчо П. Христовъ И-
Словес. Иванчо П. Теодоров	кономовъ 1
— Г. Варканъ Рачовъ 1	— Х. Констан. Стойковъ в. 1
Г. Теодоръ П. Анаковъ в. . . 1	— Ятанасъ Георгіевъ в. . . 1
	— Венкъ бакалъ 1

Рефетъ въ Гасерскій.

Почт. Спиридон Димитров	П. Лазаръ Стоановъ 1
— Х. Параскева Добревъ . . 1	— Димитръ Стоановъ . . . 1
— Х. Евстатій Христовъ . . . 1	— Иванчо Димитръ 1
— Николай Х. Пенковъ 1	— Кънчо Ивановъ 1
— Минчо Петковъ 1	— Христо Стоевъ 1
— Стефанъ Стойковъ 1	— Теодоръ Недѣлковъ . . . 1
— Теодоръ Теодосіевъ Па-	— Георгіи Ивановъ Яйнажи 1
новъ 1	— Евстатій Добревъ 1

РЕФЕТЪ АБАЖІЙСКІЙ.

Почтенный Маринъ Рашков	П. Дончо Христовъ 1
пѣвецъ 1	— Ангелъ Иванов Ярман- чолоѣ 1
— Филиппъ Обрешковъ . 1	— Стоанъ Райков о. Елена 1
— Генчъ Добревъ 1	— Юрданъ Стоанов о. Елена 1
— Х. Иванчо Димитровъ . 1	— Петръ Пенчов Долна Ра- ховица 1
— Вню Стойковъ . . . ; 1	— Стоанъ Райков отъ Бе- крево 1
— Стоанъ Вичовъ Травна 1	
— Никола Иванов о. Травна 1	
— Тодоръ Ивановъ 1	
— Атанасъ Пеевъ 1	

РЕФЕТЪ ПАМЪКЧІЙСКІЙ.

Почтенный Анастасъ Лахаров	1	З. Теодоръ и Константин Момчилови 1
— Лахаръ Петковъ 1		— Пандаръ Паскалевъ . 1
— Райкъ Добревъ 1		— Димитрій и Анастасъ Па- скалеви 1
— Христо Петковъ 1		— Михаль и Рашо Христови 1
— Христо Георгіевъ 1		— Хараламбѣ и Михаль И- ванови 1
— Райко Христовъ 1		— Давидъ Константинъ . 1
— Димитрій Караминковъ 1		— Николай Тасевъ 1
— Димитръ Димитровъ . 1		— Иванъ Попъ Тетрадовъ 1
— Иванчъ Лахаров кожѣхъ. 1		— Маринъ и Теодосій Ни- колови 1
— Иванчъ Стойковъ Елена 1		— Трифон и Христо Стой- кови 1
— Стоанъ Георгиевъ 1		— Стефанъ и Парашкева И- ванови 1
Българскій учитель Стойкъ Ивановъ Вленецъ 10		— Димитрій Янтоновъ . 1
Учен. Слов. Георгій Иван. Чертахановъ 1		— Константинъ Пантелеевъ 1
— Братъ неговъ Христо . 1		— Филиппъ Пеевъ 1
— Николай и Анастасъ Га- теви 1		— Юрданъ Николовъ . 1
— Петръ Василевъ отъ Лѣс- ковецъ 1		— Михаль и Стефанъ Х. Давидови 1
— Николай Димитровъ . 1		
— Димитрій и Теодоръ Сте- фанови 1		

— Иванъ Х. Райковъ 1	— Николаос Маринъ 1
— Стоанъ Добревъ 1	— Георгіос ТеодосіѸ 1
— Иванъ Добревъ 1	— Христос Іоанъ 1
— Анкъ Белчовъ Търново 1	— Петрос Х. Іоанъ 1
Почтен. Г. Ламеринъ Вичовъ 1	— Константинос ГригоріѸ 1
Іоанис Вигаласъ Тиреосъ ді- даскалос тис ано Орехо- вицас 3	— Димитріос Цани 1
Матите. Николас ГеоргіѸ 1	— Іоаннис Харамеъ 1
— Панагіотис Х. Стефанъ 1	— Іаннис Николаъ 1
— Анастасіос Теодоръ 1	— Петрос ДимитріѸ 1
— Атанасіос Іоанъ 1	— Атанасіос Х. ТеодосіѸ 1
	— Христос Х. Іоаннъ 1
	— Панагіотис АнастасіѸ 1

Въ мѣнастыри-тѣ около Търново.

ИгѸменъ С. Преображеніа	Х. Силвестрій инокъ тамже 1
Герафимъ 1	Братъ Х. Петръ тамже 1
Исаіа Инокъ тамже 1	Братъ Рачо тамже 1
ИгѸменъ на Лѣсковскій М. от. Харитонъ 2	Общо за мѣнастырь Св. Троица 2
ИгѸмен на Присовскій М. от. 2	Общо Калифарскій мѣнаст. 3

Мѣнастырь къпинскій.

Всепреподобный отецъ Х. Паи- сія игѸменъ 3	— Даконъ Герафимъ 1
— Отецъ Партеніа 1	Никола Петковъ отъ Зин- гѣвцы 1
— Отецъ Порфиріа 1	

Мѣнастырь Плаковскій.

Всепреподобный отецъ Х. Го- фроній игѸменъ 1	— Константиноу Теодоровъ 1
— Богословъ Инокъ 1	— Савва Василевъ 1
— Впифаній Свѣщенноинок 1	— Теодоръ Стойковъ 1
— Теофанъ Свѣщеннсинок 1	— Стефанъ Жилковъ 1
	— Велчо Иванковъ 1

Около Търново мали-тѣ селца.

Благоговѣйный Попъ Иванъ въ поликранце 1	
--	--

Благос. Попъ Христо тамже	1	Търчета	1
— Попъ Теодор въ лѣсичери	1	— Попъ Петръ въ Леденик .	1
— Попъ Петръ въ Сьминовец	1	Словес. Василь Досевъ учит.	1
— Попъ Стоанъ Самовадс.		Благос. Папа Янастасъ Тео-	
— Попъ Никола отъ Т. въ		Доровъ	1
Градище	1	Почтен. Ангелъ мѣтафчи .	1
— Попъ Кльстю Вьзковъ въ			

БЪЛАКОВЕЦЪ.

Благос. П. Иванъ П. Теодо-		— Г. Христо пѣвецъ	1
ровъ	1	— Иліа Христовъ	1
— Попъ Кръстю	1	— Ювчо Стоановъ	1
Словесный Г. Недю Цанковъ	1	— Петко Стоановъ	1
Почтенный Стоанъ Иліевъ	1	— Димитръ Христовъ	1

СВРГЪВЪЦЪ.

Благоговѣйный П. Иліа ико-		— Попъ Теодоръ	1
номъ съ сын.	1	Славесн. Г. Никола Иванов.	1
— Х. попъ Иванъ	1	— Иванчо Колевъ ковачъ . . .	1

ПРИГОРО.

Благоговѣйный Попъ Сава	1	Почтенный Кжню Богдановъ	1
— Попъ Симеонъ	1	— Иванъ Минчовъ	1
Почтен. Теодоръ П. Ивановъ	1	— Петръ Манювъ	1
— Минчо Кировъ	1		

ДЪБЪЛЪЦЪ.

Благос. Попъ Стефанъ Д.	1	— Иванчо Тодоръ	1
Почтенный Тодоръ Минчовъ	1	— Денчъ попъ Пардановъ . . .	1
— Момчъ Стоанъ	1		

КОВЯНАЖКЪ.

Благоговѣйный п. Драганъ	1	Словес. Иванов попъ Гергевъ	1
— Попъ Михаилъ	1		

ЦРОВА КОРА.

Благот. Х. П. Харитонъ . 1	Братѣа Х. Панови за учи- лице-то 1
----------------------------	---

ВНДІФАРВНО.

Благот. попъ Иван икономъ 1	— Попъ Генчо Парцалски . 1
— Х. попъ Дончо Стойчовъ 1	Словес. Драганъ Стоановъ . 1

ДРЪНОВА.

Словесный учитель Стоанъ	Г. Тодоръ Колювъ 1
Поповъ 5	— Цайю Рѣсиновъ 1
Почтенный Х. Славъ Иван. 1	— Геню Тотювъ 1
Въ Къ чъ Къ в. цы. Учит.	— Геню Пенювъ 1
Георгій Пенчовъ 1	— Георги Дончовъ 1
Г. Впитропъ черковный	— Иванъ Колювъ отъ Къ-
Стойко 1	мани 1
— Пенчо Рѣсиновъ 1	— Иванъ Христовъ отъ Къ-
— Пенчо Димовъ 1	мани 1
— Варванъ Петковъ 1	Словесный Уч. Иванчо изъ
— Нено Деневъ 1	Казанажкъ 1
— Досю Ивановъ 1	

ТРАВНЯ.

Благоговѣнный Икономъ П.	Б. Попъ Никола Икономъ . 1
Иваникій 1	— Попъ Георгій Петровъ . 1
— Протопопъ Попъ Димъ 1	— Попъ Григорій Ботевъ 1
— Впитропъ Попъ Ялекса 1	— Попъ Петаръ Кръстевъ 1
— Хартофилаккъ П. Кръстю 1	— Попъ Димитрій Кръстевъ 1
— Сакелій П. Димъ 1	Духовникъ Юасафъ Хилен-
Попъ Белчо 1	дарецъ 1
— Иеронимонъ П. Никола	Почтеннородный Никола И-
П. К. 1	ванъ ч. 1
— Вкдикосъ П. Констан-	Почтеннород. Никола Тодо-
тинъ в. 1	ровъ в. 1
— Попъ Стоанъ Андреевъ 1	

Почтеннород. Тодоръ Попъ	1	Г. Тодоръ Ниновъ а	1
Иванъ	1	— Геню Иванъ Налканъ	1
Почтеннород. Ангелъ Х. Тахо	1	— Цаню Койчовъ Сантържи	1
Почтеннород. Кънчъ Генков.	1	— Недю Внчъ Халачъ	1
Почтенный. Никола Райковъ	1	— Никола Генкъ Миню ж.	1
Почтенный. Цаню Райковъ	1	— Иванъ Венковъ ж.	1
Впитропъ Школскій Иванчъ		— Георги Ратковъ Гайтан-	
Т. Казасовъ	1	жи	1
Впитропъ Школскій Иванчъ		— Цаню Диміа в.	1
Стоевъ	5	— Цаню Момчъ в.	1
Впитропъ Школскій Минчо		— Цаню Тотю в.	1
Генчо Девне	1	— Никола Начъ Терзи	1
Почтн. Калинчъ Цаневъ	1	— Петръ Деню Скорчъ	1
— Димитръ Стойчъ	1	— Георгій Даміанъ	1
— Цаню Стойчъ	1	— Момчилъ Миню за сы-	
— Злато Димитрій	1	на си мита	1
— Пенчъ Геню за сына си		— Кънчо Ангелъ а Бажи	1
Рала въ Бѣкѣрещи	1	— Цаню Момчъ Казасъ	1
— Петъръ Пейчовъ	1	— Тодоръ Колю Цѣровъ	1
— Генчю тюфекчи	1	— Цѣра Колю Цѣровъ	1
— Момчю тюфекчи	1	— Петръ Тотю отъ Бехѣвци	1
— Кънчъ Карагеновъ живо-		— Тодоръ Кънчовъ за дѣ-	
пись	1	те-то си	1
— Марко Михо Кюркчи	1	Момче-та. Райко Иванчо чо-	
— Димитръ Сергевъ д.	1	хажы	2
Пѣснословесный Юнкъ П. Ви-		— Станчо Т. Поповъ	1
танъ	1	— Ганю Белчъ	1
Цою и Симеонъ Симео-		— Стойнъ П. Димовъ	1
нови	1	— Марко Бытанъ	1
Досю Кою живописъ	1	— Ивончо Ботю	1
Кънчю Иванчъ ж.	1	— Тодоръ Никола	1
Генкъ Къню ж.	1	— Никола Рачъ	1
Виганъ Димитръ	1	— Танкъ Ангелъ	1
Димитръ и Димъ Цаневи К.	2	— Недю Цвѣтко Терзи	1
Тодоръ Рачо коджи	1	— Кръстю Цаню живопис	1
Тодоръ Кою гънчеръ	1	— Георги Цаню Тютюнжи	1
Слов. Ювчъ кончъ	1	— Иванчъ Цаню Генкъ	1
— Иванчъ Бончъ	1	— Никола Тихолъ	1
— Ялекса Янастасъ лѣкаръ	2	— Къкчъ Томчъ	1

М. РайкѸ Цаню чох. 1	Ѹ. Иванъ попъ Алекса и
— КънчѸ РачѸ Кажасъ 1	Ионко 1
— Тихоль КончѸ 1	— Петръ Димитръ 1
— Стоилъ Боню 1	— Георгій Тодоръ 1
— Митю Кънчю 1	— Стоанъ попъ Белчовъ 1
— Димитръ Петров живопись 1	— Ионко попъ Никола И. 1
— Димо стѸйчов въ Габрово 1	— Вытанъ и Димитръ П.
— Иліа Цаню Авраамъ 1	Коеви 2
— Цаню Даміанъ 1	— Георгій и Тотю Цаневи 2
— КойчѸ Димитръ Балтажи 1	— РайкѸ Никола 1
— БончѸ Радославъ К. 1	— Петръ КалинчѸ 1
— Боню Тодоръ Ч. 1	— Тодоръ и Боню Ив. Ка-
— Герги Грохю 1	засови 2
Взаимныйъ Учителиъ Никола	— Тотю и Минчю Миха-
Кювъ е. 2	лови 1
Ученицы. Димитръ Ивановъ	— Дончо и Минчо Трифо-
отъ Враца 1	нови 2
— Досю Вытанъ 1	— Никола ВнчѸ 1
— Кою Досю 1	— Георги Минчо 1
— Иліа Димитръ 1	— Христо МомчѸвъ 1
— Ионко П. Петровъ Ик. 1	— Иванъ Ангеловъ 1
— Венко Калчо 1	— Ангелъ Богдановъ 1
— Христо Пенчо 1	— Цаню Захаріа 1
— Койчо и Иванъ попъ Ни-	— Златю Пеню 1
колови 2	— Христо Тодоръ 1
— Никола и Михаль П. Ди-	— Николае Манолъ Меленкій 1
мови 2	— Петръ Христо 1
— Георгій, Стефанъ и Пе-	— Алекса Колю Семержи 1
тръ кънчови 3	— Михаль Ивановъ 1
— Христо Никифоровъ 1	— СтанчѸ Цоню Волю 1
— Ионко и Михаль Стой-	— ХристѸ Колю Чехларъ 1
нови 2	

ВЛБНИ.

Благо. п. Андреа Сакеларіев 1	— попъ Никола ГѸнювъ 1
— попъ Иванъ Момчилъ 1	— Попъ Михаль 1
— попъ Сава 1	Всепрепод Софроній Хилен-
— попъ ХристѸ Ивановъ 1	дарецъ 2

Б. Теодосій Хилена 1	П. Яврамъ Добревъ 1
— Благо. попъ Нилола Ко- стовъ 1	— Стоанъ Кръстевъ 1
Почтенородный Х. Йорданъ Х. Иванъ 1	— Иліа Х. Стефановъ 1
Любо. Х. Теодоръ 2	— Никола Минковъ 1
— Х. Христо Х. Стоановъ 2	— Никола Димовъ 1
— Михалъ Х. Стоановъ 1	— Петкъ Стайковъ 1
— Х. Михалъ Николовъ 1	— Стефанъ Мартиновъ 1
— Х. Петко Х. Тодоровъ 1	— Никифоръ Мартиновъ 1
Словесный Теодоръ Х. Сто- ановъ 1	— Йорданъ Х. Йордановъ 1
— Лазаръ Гърбановъ 1	— Тодоръ Янжеловъ 1
Почт. Петкъ Х. Момчиловъ 1	— Дичо Марковъ 1
— Иванъ Х. Йордановъ 1	— Иванъ Калчовъ 1
— Стоанъ Коювъ 1	За общо-то училище 1
	Учит. Иванъ Н. Момчилов 1
	— Никифоръ П. Констан- тиновъ 1

БЪБРЕВО.

Благот. п. Савва икономъ 1	П. Недю Николовъ 1
Протопопъ П. Михалъ 3	— Иванъ Димитровъ 1
Благот. Х. попъ Димитрій 1	— Минко Петровъ 1
— Попъ Симеонъ Петровъ 1	Слов. учит. Стоанъ П. Ян- дреевъ Влена 1
Благородный Х. Теодоръ 1	Благот. попъ Маркъ 1
— Станчо Драгановъ 1	Почтен. Петкъ Гранчаръ 1
Почтен. Савва Х. Стефановъ 1	— Герги Тодоровъ 1
— Савва Михалов отъ Ки- билово 1	

МИРАНЬ.

Почтенный Стойко Тодо- ровъ 1	Слов. учитель Пеню Белчо отъ Търново 1
--	---

ГЯБРОВО.

Благот. О. попъ Иванчо ико- номовъ 1	Почтеннѣйшии Г. Петко Ж. И. Манафовъ 1
— О. п. Стойкю Главановъ 1	— Х. Пенчо Х. Цачовъ 1

Почтенный Георгій Д. хесапчювз 1	П. Петръ Никола Рехче 1
— Андреа Д. хесапчювз 1	— Гинко Стоино чихларз 1
— Георги Х. хесапчювз 1	— Теодор П. Зографз трав. 1
— Х. Андреа П. хесапчювз 1	— Андреа Продановз грзн. 1
— Станчо Данковз арн. 1	— Стоанз Райкювз папѣк. 1
Зчит. Христо Дѣлз Костовз 1	— Никола Тонковз рашей. 1
— Иліа П. В. Грѣдовз 1	— Цоню Іоновз кѣюм. 1
— Цвѣтко Недю самаржіов 1	— Иванз Х. Досювз 1
Почт. Иванчо Андрейчовз 1	— Вню и Рачѣ Михоби кою. 1
— Колчо Пенчо Калпаханов 1	— Колчо Ганчо крзсн. 1
— Христо Пенчо Белвели 1	— Иванчо Ілювз Голосман 1
— Рачко Данковз 1	— Пенчо П. Генювз 1
— Иванз П. В. Грѣдовз 1	— Іосю Проданз касма. 1
— Георги П. К. и Теодорз 1	— Иванз Минчо басм. 1
П. К. отз Травна 1	— Гатю М. Махни отз П. 1
— Х. Стоанз Х. Георгювз 1	— Пенчо Х. Цончовз 1
— Стефанз Станимировз 1	— Стоанз Недювз гюзелз 1
— Гаврилз Ганчовз 1	— Иванз и Василь Ненчови 1
— Х. Георги Х. И. Манафов 1	— Никола и Христо Гѣтюви 1
— Цоню Ілювз 1	— Владко Петковз 1
— Василз Пецовз 1	— Колчо Цонювз 1
— Василз Пенчо в. 2	— Стою Пенчо пгиче 1
— Димитрз П. Сачито 1	— Цоню Іоакимовз 1
— Георги Сейкювз 1	— Димитрз Цвѣтковз 1
— Иванз Донковз 1	— Иванз Марко Стоанов. 1
— Вжнчо В. Ройчето 1	— Иліа Колювз кожѣх. 1
— Петко Тотю факирювз 1	— Спиридонз Петрз чихл. 1
— Петрз Теодорз тер. 1	— Никола Първовз тер. 1
— Иванчо Вжлчовз 1	— Никола Теодорз кас. 1
— Петко Данковз 1	— Геню Рачковз клисарз 1
— Цвѣтко Спиридоновз 1	— Стоанз Дачито 1
— Петрз Николовз зогр. 1	— Пенчо Рачовз кож 1
— Радославз Ілювз таб. 1	— Никола П. Христовз 1
— Аврамз Петко таб. 1	— Ботю Стоановз акаж. 1
— Колчо Петровз сарач 1	— Станю Петковз чих. 1
— Теодорз Минчовз таб. 1	— Петко Иванз чих. 1
— Златю Стоювз таб. 1	— Христо Николовз кюрк. 1
— Никодимз Ивановз 1	— Симеонз Пенчо чѣха. 1
	— Христо Колчо Ратковз 1

Почтенный. Димитръ Хри- стовъ 1	П. Стоанъ Дечовъ 1
— Симеонъ Евтимъ 1	— Иванчо Пенчо Влахче 1
— Иванчо Стоановъ Хар- лакъ 1	— Данко Рачковъ 1
— Христо Бойновъ 1	— Неката Писовъ 1
— Марко Генювъ 1	— Христо Неновъ Хасе 1
— Никола Пенчовъ хал. 1	— Нено Тотювъ Факиръ 1
— Иванчо Петко Кирчовъ 1	— Лазаръ Гецовъ 1
— Стоанъ Пенчо Драголовъ 1	— Цвѣтко Колювъ 1
— Димитръ Иванчовъ 1	— Георги Стоанов Търновъ 1
— Иванчо Спасичовъ 1	Люкоченнаа Теодорка П. Ювчова 1
— Кою Стоановъ отъ Топ. 1	Попъ Теодоръ Райковъ отъ Боженци 1
— Минчо Колюв отъ Недю 1	

104

КЛЮФЕРЪ.

Почт. Г. Николай П. Тълчи- лещовъ 2	Г. Антоній Х. Варскій живо- писецъ 1
— Б. Братѣ Г. Комсиеви 3	Г. Христо Г. Симовъ 1
— Г. Драганъ Манджковъ 1	— Димитрій Х. Несторовъ 1
— Г. Димо Х. М. Тюлъ 1	— Георгій Дончевъ Книго- продавецъ 5
— Г. Генчо Р. Яджаровъ 1	— Георгій М. Шжровичъ 1
Б. Б. Н. Н. М. Х. В. 5	— Иванъ В. Чѣкановъ 1
Слов. Учителъ Кою Пет- ковъ 2	— Петъръ Недѣлковъ 1
Отоманскій учитель Мех- метъ Вфенди 1	— Внѣ Маноловъ 1
Почт. Г. Христо Бардиновъ 1	— Христо Чоревъ 1
— Г. Христо Ганчов Сопотъ 1	— Стѣйко Димовъ 1
Изащнѣй Цѣлителъ Аско- баки 1	— Драганъ Нечовъ 1
	— Тино Пиронковъ 1
	— Димитръ Паничковъ 1
	— Петръ Явраамовъ 1

Ученицы училищни.

Христѣ М. на Сарджа 1	Димо Х. Г. Кіой-Башискъ 1
Коста Х. Тошковичъ 1	Никола М. Казалмжшевъ 1
Димо В. Бакжржіевъ 1	Матію Х. В. Шоповъ 1

Димитръ Т. Бржкаловъ	1	Минко Г. Финговъ	1
Отонъ П. Д. Малинковъ	1	Недѣлчо кара Николовъ	1
Иван Неновъ Търниченскій	1	Никола Ивановъ	1
Генко Б. Бенчовъ	1	Цаню Ивановъ	1
Христіо І. Колювъ	1	Спасъ Ивановъ	1
Мирчо С. Шишевъ	1	Стефанъ Христовъ	1
Уванъ Влашкинъ	1	Далию Ивановъ	1
Тонс М. Стоювъ	1	Георгій Т. Колювъ	1
Стойко В. Божіевъ	1	Пѣгію Пѣевъ	1
Донко Н. Дойновъ	1	Славчо Янгелсвъ	1
Иванъ Х. Божіевъ	1	Видоль Ивановъ	1
Димитръ В. Божіевъ	1	Далию Петковъ	1
Петъръ Н. Начевъ	1	Христіо Ивановъ	1
Стефан И. Стефанчовъ	1	Петръ И. Ямантіевъ	1
Юакимъ Гръевъ	1		

НОВИ МЯХЛЯ (Габровско).

Благогов. Отецъ Г. попъ		— Христо Нитовъ Бочакчи	1
Пенчо	1	— Христо Досевъ акажи	1
Мѣзикослов. Иванчо Станевъ учителъ	2	— Иванъ Петровъ бочакчи	1
Почитенный Милчо Станевъ Терзи	1	— Митю Тонковъ бочакчи	1
— Пенчо Николовъ Яприловъ	1	— Петъръ Христовъ бочакчи	1
		— Тодоръ Павелъ бочакчи	1

СІВЛІВНО.

Благо. попъ Цвѣтко	1	П. Хинко Ивановъ	1
— попъ Петю Цанковъ	1	— Ватю Юнковъ	1
Почтенный Х. Михаль. П. Недѣлковъ	1	— Иванъ Тагіевъ Манеолъ	1
— Петю Пенковъ	1	— Къню Ценовъ Сетабаши	1
— Миню Радковъ	1	— Х. Стефанъ Х. Гергевъ	1
— Христо Геневъ	1	— Маринъ Николаевъ ханжи	1
— Христо Х. Петковъ	1	— Никифоръ Николовъ	1
— Минчо Иванов Хажійкинъ	1	— Златю Колювъ	1
— Петъръ Рачовъ	1	— Михаль Терзи	1
		— Иванчо Дочовъ Т.	1

П. Х. Христо Пейчовъ 1	П. Митю Цанювъ В. 1
— Игнатъ Стойчовъ 1	— Хубанъ Ивановъ 1
— Анастасъ Петковъ мѣтаф 1	— Симеонъ Лазаровъ 1
— Христо Даневъ С. 1	— Петю Христо Катра 1
— Хинко Стоевъ К. 1	— Велчо Валѣнжи 1
— Генко Станчовъ И. 1	Пѣснословесный Х. Ангели
— Ватю Семовъ 1	Іоановъ 1
— Иванъ Илювъ 1	— Никола Ивановъ учи-
— Петю Цочъвъ 1	тель 1

39
ЛОВЧЪ.

Преподок. Максим Обращен-	— Х. Парашкева Маринчовъ 1
ноинковъ Т. М. 1	— Коста П. Василевъ 1
Благоговѣй. Папа Захаріа	— Стойнъ Кжичовъ р. к. 1
Начовичъ 1	— Димитрій икономовъ 1
Почтеннород. Тодор Іоан	— Анастасъ Мариновъ 1
Вѣнчовъ 1	— Коста Кжичовъ 1
— Георгій Х. Дойчиновъ 1	— Илійчъ Илиевъ 1
— Томчъ Михайловъ 1	— Коста Финковъ Каракон-
— Томчъ станю терзіоглѣ 1	нѣвъ 1
— Петръ Хино Поповъ 1	— Христо Поповъ 1
— Томчъ Станю терзіоглѣ	— Христъ дейнооглѣ 1
за счилиш 1	— Цвѣтко трифоновъ терзи 1
— Хинкъ Лазаровъ 1	— Христо Тодоровъ 1
— Коста Манов в. 1	— Сійкъ Сыйковъ 1
Слов. Манолъ Лазаровъ Го-	— Пенкъ Стоиловъ 1
фѣан считель 1	— Цочъ Ивановъ 1
— Димитрій Стоиловъ Со-	— Христо Трифоновъ 1
фѣан дѣкаръ 1	— Пано Диковъ Р. 1
— Георгій Х. Вирковъ Го-	— Х. Михайлъ 1
потненецъ 1	Діаконъ Никифоръ при С.
— Іосифъ Цвѣтковъ кѣн-	ловчъ Влене 1
дѣражи 1	Іоанчъ писаръ и сродникъ
— Константинъ Филипповъ	С. ловчъ 1
Софѣан 1	Панкъ Христовъ Дрѣкновецъ
— Тодоръ Неделковъ Сопот-	считель 1
ненецъ 1	

ТРОАНЪ.

Слов. Владѣ Х. Петровъ . 1	П. Димитръ Николаевъ . 1
— Пенчо Банковъ учитель . 1	— Иліа Дочовъ . 1
Благовѣйный Попъ Коста . 1	— Димитръ Поповъ . 1
Почтен. Х. Георгій Х. ико- номовъ . 1	— Иванъ Марковъ . 1
— Найдѣнъ Мариновъ . 1	— Докри Найденовъ . 1

ВТРОПОЛЪ.

Всепродобный Г. Поликарп Рылецъ . 1	З. Михалъ Христовъ . 1
— Г. Гавриилъ рылецъ . 1	— Іоанъ Христъ въ . 1
Почтен. Г. Х. Симеонъ Х. Панчовъ . 1	— Стоанъ Пенчовъ . 1
— Христо Х. Павловъ . 1	— Павелъ Генчовъ . 1
— Иліа Іоановъ Впитропъ Зчилецъ . 1	— Бончо Христовъ . 1
Мѣхикословесный Г. Дими- трій Іоановъ . 1	— Савво Іоцовъ . 1
Зченицы. Христо Іоановъ . 1	— Павелъ Хиновъ . 1
— Дончо Попъ Кръстевъ . 1	— Бончо Ниновъ . 1
	— Панчо Павловъ . 1
	— Христо Кръстевъ . 1
	— Іоанъ Кръстевъ . 1

ПЛѢВЕНЪ.

Родолюбивый Маринчо Пе- тровъ за школа . 1	П. Теодоръ Влахли . 1
— Симеон Недѣлковъ . 1	М. учитель Вмманѣилъ Вас- кидовъ и сын . 2
Почт. Никола Пискеолъ . 1	— Димо М. Гранчарскій . 1
— Хицо Теодоровъ . 1	— Даню Коистанѣиновъ . 1
— Димитръ Болжій . 1	— Пеко Х. П. Георгіевъ . 1
— Трифонъ Болжій . 1	Зченицы. Георгій Симеоновъ . 1
— Динко Болжій . 1	— Иванъ Ятанасовъ . 1
— Теодоръ Вацовъ . 1	— Иліа Трифоновъ . 1
— Коно чохажій . 1	— Христо Х. Костовъ . 1
— Х. Коста . 1	— Теодоръ Константиновъ . 1
— Христаки Бѣжовъ . 1	— Іоаникій Х. Константинъ . 1
— Миле Николаевъ . 1	— Цвѣтко Ятанасовъ . 1

З. Петръ Михаиловъ 1	Слов. Василъ Станчо чохажій 1
— Гергица Цановъ 1	Поч. Иліа Ивановъ Болжій 1
— Братіа Миновичи 1	— Симеонъ Тодоровъ 1
— Іоанъ Михаиловъ 1	— Костаци Никола 1
— Теодоръ Х. П. Георгіевъ 1	— Димитръ Лахаровъ 1
— Константинъ Іордановъ 1	— Даміанъ Дилковъ 1
— Връсте Горановъ 1	— Остень Мател 1
— Христо Трифоновъ 1	— Динко Теодоровъ 1
— Тончо Цвѣтковъ 1	— Димитръ Пековъ 1

СОФІА.

43

Благо. попъ Георгій икономъ 1	Поч. Костаци С. Балабашо-
— попъ Антон Сакеларій . 1	гль изъ загара 1
— попъ Георгій Скевофилак 1	— Іованчо Здравковъ парче 1
— попъ Теодоръ протопопъ 1	— Михалачко Коцевъ терзи 1
Теодосіа игѹменъ Драгалевъ	— Константинъ Георгіевъ 1
монас. 1	— Тодоринко Панчовъ 1
Благородный Анастасъ Тео-	— Антон Кирачковъ 1
доръ 1	— Панаіотъ Митрошиновъ к. 1
— Х. Нешо Филипповъ . . . 1	— Панаіотъ Паѹновъ 1
— Х. Янко Георгіевъ 1	— Димитр Каймак : кѹнд-
— Х. Мано Стоановъ въ	ражи 1
Бѹкрешъ 1	— Панчо Шалевъ какалъ . . . 1
— Х. Анастасъ Стефановъ . 1	— Георгій Спасовъ какалъ 1
— Замфираки Димитракевъ 1	— Кѹзманъ Стефановъ 1
— Михалъ Христовъ Хе-	— Георги Ратковъ Гайтан
кимски 1	отъ Кахъ 1
Поч. Братіа Михалкови . . . 1	— Иванчо Цвѣтковъ изъ
— Братіа Константинъ и	краца 1
Наѹмъ Іопови 1	— Спасъ Тезгехтаръ изъ
— Панчо Лахаровъ сьрчаджи 1	Перникъ 1
— Георгій Коцовъ Терзи . . . 1	— Никола Вилковъ изъ Са-
— Димитрій Трайковъ 1	моковъ 1
— Іорданъ Х. Михаловъ . . . 1	Словесный Симеонъ Янто-
— Стоанчо Х. Манчовъ Па-	новъ П. 1
нигюрецъ 1	— Х. Ангелко Маноловъ . . . 1
— Пѣшо Тодоровъ отъ же-	— Евстратіа Младеновъ . . . 1
лава 1	— Теодоръ Георгіевъ 1

Почт. Спирио Іоановъ шекер.	Х. Ядамъ Янгоновъ . . . 1
изъ Прилѣкъ . . . 1	— Манолъ Николаевъ . . . 1
Братіа Георги, Манолъ поп	— Манолъ Панчовъ . . . 1
Анастасови . . . 1	— Димитрій Х. Мано . . . 1
— Исаіа Георгіевъ . . . 1	— Николай Х. Ангасовъ . . . 1
Мждр. словес. Константинъ	— Николай Х. Янковъ . . . 1
Василіевъ 8ч. . . . 1	— Симеонъ Георгіевъ . . . 1
— Сотиръ Я. Ютовъ 8ч. . . 1	отъ рѣже. Младенъ Божиловъ 1
Ученицы Димитрій Стоиловъ 1	Сжералъ родолюбивый Г.
— Манолъ П. Тошовъ . . . 1	Георгій Симеоновъ и спомо-
— Христакъ Михаиловъ . . 1	гналъ за 8чилището даръ . 2
— Теодоръ Пѣшовъ . . . 1	

89
БРЪЗНИКЪ.

Благог. попъ Стоан Колев	1	Почт. Димитръ Игнатовъ	1
— Попъ Христъ Ангменски	1	— Михалъ Георгіевъ . . .	1
Слов. Миленко Димитровъ	1	— Пѣнчо Иззаровъ . . .	1
— Соколъ Калевъ отъ Габер	1	— Кале Стоевъ отъ Габер	1

ПЛОВДИВЪ. 8

Словес. 8читель въ Марашъ	2	Искъный лѣкаръ Стоанчо	5
отецъ Іларіонъ		Чомаковъ	

ПЕРЪЩИЦА. 7

Почтен. Г. Апостолъ Павлевъ	1	П. Георгій Стоановъ . . .	1
— Архангелъ Гичевъ . . .	1	— Константинъ Танковъ . . .	1
— Димитръ Стоиловъ епи-	1	— Тодоръ Ивановъ . . .	1
тропъ църк.		Слов. Христе Дановъ 8чит.	
— Анастасъ Василевъ . . .	1	Клисрецъ	1
— Савво Димитровъ . . .	1		

9
Перъшкій монастыръ.

Игъменъ Севастіанъ Сва-	1	Сващенноиннок Леонтіа Вза-	1
щенноиннокъ		чевъ	
		Сващен. Веніаминъ Декрели	

ЧЕРНОГОРОВО.

Благоговѣйный отецъ Стою	Словес. Никола Г. Белчевъ
Мариновъ 1	Учитель Коприбуц. . . 1
	— Г. Стойчо Игнатовъ . 1

БАТАКЪ.

Благог. от. П. Иліа Анков 1	— Стойче Николовъ . . 1
— От. П. Нейчо Падновъ . 1	— Иванъ Падновъ . . . 1
Словесн. Учит. Веле Ганчов 1	— Петръ Велевъ 1
Ученицы Стефанъ Трианда-	— Стоянъ Стоиловъ отъ
феловъ 1	Брацигово 1
— Дойчо Нисторовъ . . . 1	— Никола Ивановъ отъ
— Гжю Димитровъ 1	Неврокопъ 1
— Ятанасъ Анковъ 1	— Димитръ Василевъ Уч.
— Тодоръ Ангеловъ 1	Радил 1
— Ангелъ Димовъ 1	— Тодоръ Христовъ . . 1

ПЕЩЕРЯ.

Почтен. Ятанасъ и Малю	— Георгій Симеоновъ . . 1
пѣвецъ 1	— Георгій Николовъ . . 1
— Димитраки Христосковъ 1	— Христоѡвль Ятанасовъ . 1
— Христоско Я. Попче . . 1	— Стефанъ Ивановъ . . . 1
— Х. Георгій Ятанасовъ . . 1	— Сотиръ Антоновъ . . . 1
— Стойменъ Ятанасовъ пѣ-	— Сотиръ Тодоровъ . . . 1
вецъ 1	— Щерю Петровъ 1
Учи. Михаилъ Петковъ С.	— Георгій Стоиловъ . . . 1
Вленчанинъ 1	— Смарагда Щерюва . . . 1
— Иосифъ Козмовъ 1	— Тена Петрова 1
— Никола Николовъ 1	— Яница Василево 1
— Анна Малинова 1	— Пена Иванова 1
— Христоѡвль Димитровъ 1	— Стеріа Иванова 1
— Василъ Миновъ 1	

БРАТЦЫГОВО.

Почтен. Ангелъ П. Георгіевъ	1	П. Никола Ивиновъ юрѣкъ	1
пѣвцъ	1	Слов. Николай П. Митрофановъ Зчи	1
— Гергаки Стойновъ чорбажи	1	Зченицы. Петръъ Василъ Бѣчваръ	1
— Стоанъ Димитріевъ	1	— Димитръъ Пею Анковъ	1
1-Орѣкъ	1	— Михалаки Замхировъ	1
— Никола Златковъ	1	— Петръъ Николачковъ	1
— Кръсте Георгіевъ	1	— Сидъ Василевъ	1
— Василъ Петровъ Джан	1	— Василъ П. Димитровъ	1
стантинъ Николовъ	1		

ДЖУМЛА.

Роговѣйный О. Попъ Василъ Вкономъ	1	Родюлов. Г. Панаіотъ Радушевъ	1
— Отецъ Григорій Архимандритъ	1	— Г. Дочко Райчовъ Гавровецъ	1
— Папа Анастасъ Сакеларій	1	Поч. Марко Х. Вѣлковъ	1
Благородный Г. Христо Шишмановъ	2	Мѣзикословесный Х. Захаріа Тончовъ	1
— Недѣлко Шишмановъ	1	— Василъ Манювъ	1
— Г. Х. Иліа Х. Марковъ	2	Почт. Иванъ Палазовъ	1
— Г. Х. Николчо	1	— Киро Ханжи	1
Родюлов Иванъ Иб. Амалъ и сынъ Марко	2	Словес. Стоанъ Николовъ Чителъ	2
Родюлов. Кръсте Охрмажи Гавроевъ	1	Зченицы Михалъ Рѣбовъ	1
Родюлов. Васиlaki Бѣрневъ Вп. школеки	1	— Даво Дечовъ	1
— Г. Йорданъ Себеглъ	1	— Анастасъ Д. Кѣомжіоглъ	1
— Г. Христо Бельоглъ	1	— Симеон Димовъ	1
— Г. Х. Ангелъ Х. Дрѣмевъ	1	— Иліа Радевъ	1
— Г. Панаіотъ Стайчевъ	1	— Х. Иліа Х. Дечевъ	1
		— Х. Гава Х. Кѣцаровъ	1
		— Иванчо Стаматковъ	
		— Накѣ Кѣндаржи отъ Шѣменъ	

САМО-ВОДЕНЪ.

Благоговѣй попъ Димитръ икономъ 1	Б. Попъ Димитръ Драга- новъ въ Т. ;
Благо. попъ Юргъ 1	Поч. Г. Парашкева Петковъ

ЛЪГРОВЕЦЪ.

Мждръсловес. Николай Ята- насиевъ уч. 1	Мждръсловес. Христо Ган- човъ
--	--

ДРИГИЖЕВО.

Почтенный Г. Иванъ Бешо- гъ 1	Почтенный Г. Маринъ Г. шогъ
--	--

КЪРВЕЯ.

Мждриколов. Трифънъ учи- телъ 2	Почтенный Цоню Карамихо- гъ чифчи
--	--

БОКИ-ЗАХРА.

Бкономъ попъ Никола . . . 1	П. Зафираки Тенювъ . . .
Харитофилакъ попъ Иванъ . 1	— Петко Тенювъ
Х. Духовникъ Витаріонъ хил. 1	— Рюшо П. Константиновъ
Х. Агапіа Рыленъ 1	— Петко Трифоновъ
Вгъменъ Маглишъ 1	— Димитръ Теодъ
М. О. Калиникъ 1	— Радоа Бошковъ
Почт. Димитръ Г. Поповичъ 1	— Миню Дръмовъ
— Х. Илю Х. Николаевъ . . . 1	— Цю Христовъ
— Х. Желю Х. Николовъ . . . 1	— Христо Стоановъ
— Слави Х. Дечовъ 1	— Тодъръ Славювъ
— Слави Андъловъ 1	— Михалъ Георгиевъ
— Стоянъ Колювъ 1	— Станъ Славовъ
— Генъ Стоановъ 1	— Иванчо Славовъ
— Генъ Димитровъ Клинъ . . 1	— Теню Митювъ
— Хркъ 1	— Иванъ С. Салакашъ
— Б. Фанъ Иванчовъ 1	— Х. Димитръ Х. Койчо